

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

6. helmikuuta 2018

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2018/171, annettu 19 päivänä lokakuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioimiseksi asetettavaa kynnysarvoa koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2018/172, annettu 28 päivänä marraskuuta 2017, vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteiden I ja V muuttamisesta ⁽¹⁾** 6
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2018/173, annettu 29 päivänä marraskuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/936 muuttamisesta kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen yhdistetyn nimikkeistön koodien saattamiseksi ajan tasalle** 12
- ★ **Komission asetus (EU) 2018/174, annettu 2 päivänä helmikuuta 2018, yhteisön tulo- ja elinolotilastoista (EU-SILC) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1177/2003 täytäntöönpanosta sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta, kotitalouden kokoonpanoa ja tulojen kehitystä koskevien vuoden 2019 toissijaisten tavoitemuut-
tujen luettelon osalta ⁽¹⁾** 35
- ★ **Komission asetus (EU) 2018/175, annettu 2 päivänä helmikuuta 2018, tislattujen alkoholi-
juomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen
suojaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008
liitteen II muuttamisesta** 48

PÄÄTÖKSET

- ★ **Neuvoston päätös (EU) 2018/176, annettu 29 päivänä tammikuuta 2018, ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ETA-sopimuksen liitteen XIII (Liikenne) muuttamiseen** 50

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

SUOSITUKSET

- ★ **Komission suositus (EU) 2018/177, annettu 2 päivänä helmikuuta 2018, toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938 13 artiklan mukaisen yhteisvastuumekanismin soveltamista koskeviin jäsenvaltioiden väliin teknisiin, oikeudellisiin ja rahoitukseen liittyviin järjestelyihin sisällytettävistä seikoista** 52

II

(Muut kuin lainsäätämismääräasetyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/171,

annettu 19 päivänä lokakuuta 2017,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioimiseksi asetettavaa kynnysarvoa koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 178 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Koska markkinaolosuhteet ja taloudellinen toimintaympäristö ovat saman lainkäyttöalueen sisällä samankaltaiset, toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava kaikille lainkäyttöalueensa laitoksille yhteinen kynnysarvo asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arviointia varten. Tällaisen kynnysarvon, jonka olisi pysyttävä johdonmukaisena ajan kuluessa, lisäetuna on, että saman lainkäyttöalueen laitosten pääomavaatimukset ovat helpommin vertailtavissa.
- (2) Toisaalta määrä, joka voidaan katsoa merkittäväksi, riippuu koko luottovelvoitteen tasosta. Toisaalta taas laitoksilla on tapana katsoa kaikki tietyn tason alittavat määrät vähäisiksi riippumatta niiden suhteesta koko luottovelvoitteeseen. Tämän vuoksi kynnysarvon olisi koostuttava kahdesta osasta, jotka ovat absoluuttinen osa (absoluuttinen määrä) ja suhteellinen osa (erääntyneen määrän prosenttiosuus koko luottovelvoitteesta). Tämän seurauksena erääntynyt luottovelvoite olisi katsottava merkittäväksi, kun molemmat – absoluuttisena määränä ja prosenttiosuutena ilmaistut – rajat ylittyvät.
- (3) Eri velallisten tulojen ja luottovelvoitteiden määrien keskimäärät eroavat huomattavasti toisistaan. Tämän vuoksi kynnysarvot olisi eroteltava toisistaan vastaavasti siten, että vähittäisvastuiden ja muiden saamisten kynnysarvojen absoluuttiset osat ovat erilliset.
- (4) Kynnysarvot olisi mukautettava kunkin lainkäyttöalueen paikallisiin ominaispiirteisiin. Koska taloudellisissa toimintaympäristöissä on eroja, esimerkiksi lainkäyttöalueiden hintatasot ovat erilaiset, kynnysarvon absoluuttinen osa voi vaihdella eri lainkäyttöalueilla. Tällaiset erot ovat harvoin perusteltuja suhteellisessa osuudessa. Tämän vuoksi suhteellisen osan pitäisi periaatteessa olla sama kaikilla lainkäyttöalueilla, kun taas absoluuttisessa osassa voidaan sallia jonkin verran joustoa. Tämän ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa kynnysarvon asianmukaiselle tasolle määritettyyn enimmäismäärään saakka, kun otetaan huomioon lainkäyttöalueiden erityisolosuhteet.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (5) Vaikka kynnysarvon määrittämisen edellytykset unionin eri lainkäyttöalueilla olisi yhdenmukaistettava, eri lainkäyttöalueilla sovellettavien kynnysarvojen tasoissa olisi edelleen sallittava tietyt erot, jotka vastaavat asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kansallisten markkinoiden erityispiirteiden mukaan kohtuullisiksi katsomia erilaisia riskin tasoja. Kynnysarvojen asianmukaisesta tasosta saattaa tämän vuoksi olla syytä keskustella eri valvontakollegioissa.
- (6) Kynnysarvolla voi olla huomattava vaikutus lainkäyttöalueen kaikkien laitosten pääomavaatimusten ja odotettujen tappioiden laskentaan riippumatta tässä laskennassa käytetystä menetelmästä. Tästä syystä toimivaltaisten viranomaisten olisi kynnysarvoa määrittäessään otettava huomioon useita tekijöitä, myös vähittäisvastuiden erityiset riskiominaisuudet. Vähittäisvastuiden ja muiden saamisten erityisiä riskiominaisuuksia olisi tarkasteltava erikseen.
- (7) Myös yli rajojen toimivien laitosten on mahdollisesti sovellettava tietyn lainkäyttöalueen toimivaltaisen viranomaisen määrittämää kynnysarvoa. Toisen lainkäyttöalueen toimivaltaisen viranomaisen asettama kynnysarvon taso voi tämän vuoksi olla tärkeä tekijä, kun toimivaltainen viranomainen arvioi, onko tietyn kynnysarvon osoittama riskin taso kohtuullinen. Tämän vuoksi toimivaltaisten viranomaisten määrittämien kynnysarvojen olisi oltava läpinäkyviä ja ne olisi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) julkistamista varten.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava kynnysarvo tasolle, joka vastaa niiden kohtuulliseksi katsomaa riskin tasoa. Koska tämä taso riippuu tavasta, jolla kynnysarvoa sovelletaan maksukyvyttömyyden toteamisprosessissa, toimivaltaisten viranomaisten on tarpeen tehdä kynnysarvoa asettaessaan tiettyjä olettamuksia siitä, miten lasketaan ne määrät ja osuudet, joita verrataan kynnysarvon absoluuttiseen ja suhteelliseen osaan ja missä vaiheessa maksukyvyttömyyden toteamisprosessia kynnysarvoa sovelletaan. Tässä tilanteessa kynnysarvo olisi asetettava siten, että laitokset voivat tunnistaa ne velalliset, jotka aiheuttavat huomattavan suuren riskin osittaisen tai epäsäännöllisten, mutta järjestelmällisesti myöhässä olevien maksujen vuoksi, ja todeta merkittävän erääntyneen luottovelvoitteen ajoissa.
- (9) Erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyys kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa esitettyyn maksukyvyttömyyden määritelmään. Kyseisen määritelmän muuttaminen johtaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää) käyttäville laitoksille merkittäviin muutoksiin luottoluokitteluissa, joita käytetään omia varoja koskevien vaatimusten laskemisessa luottoriskiä varten. Tämän vuoksi toimivaltaisen viranomaisen ei pitäisi muuttaa kynnysarvoa, ellei se ole riittämätön markkinaolosuhteiden tai taloudellisen toimintaympäristön muutosten vuoksi ja johda huomattaviin maksukyvyttömyyden tunnistamisprosessin vääristymiin.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten olisi sallittava kynnysarvojen soveltamisen lykkääminen laitoksille, joiden edellytetään tekevän merkittäviä muutoksia IRB-malleihinsa, ja laitoksille, joille tällaisten kynnysarvojen täytäntöönpano on työlästä, koska niiden aikaisempi erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden määrittelytapa poikkeaa huomattavasti kyseisistä kynnysarvoista. Lisäksi sellaisten laitosten, jotka käyttävät IRB-mallia, mutta soveltavat osaan saamisistaan standardimenetelmää asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 tai 150 artiklan nojalla, kaikkien saamisten uusien kynnysarvojen ensimmäisen käyttöönottopäivän olisi oltava sama. Jotta kuitenkin voitaisiin estää liialliset viiveet kynnysarvojen soveltamisessa kaikkialla unionissa, tällaisia pidempiä ajanjaksoja olisi rajoitettava.
- (11) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava riittävästi aikaa tehdä kattava analyysi, jota tarvitaan kynnysarvon asettamiseksi kohtuulliselle tasolle.
- (12) Tämä asetus perustuu EPV:n komissiolle toimittamaan teknisten säätelystandardien luonnokseen.
- (13) EPV on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten säätelystandardien luonnoksesta, johon tämä asetus perustuu, analysoinut teknisiin säätelystandardeihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisyhmältä,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vähittäisvastuiden kynnysarvon asettamisen edellytykset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kaikkien lainkäyttöalueensa laitosten vähittäisvastuille yhteinen kynnysarvo.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin asettaa erillisen kynnysarvon sellaisten laitosten vähittäisvastuita varten, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa olevaa maksukyvyttömyyden määritelmää yksittäisen luottojärjestelyn tasolla.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kynnysarvo koostuu absoluuttisesta ja suhteellisesta osasta.

Absoluuttinen osa ilmaistaan kaikkien niiden erääntyneiden määrien summan, jotka velallinen on velkaa laitokselle, laitoksen emoyritykselle tai tytäryritykselle, jäljempänä 'erääntynyt luottovelvoite', enimmäismääränä. Enimmäismäärä saa olla enintään 100 euroa tai vastaava määrä asianomaisena kansallisena valuuttana.

Suhteellinen osa ilmaistaan prosenttiosuutena, joka vastaa erääntyneen luottovelvoitteen määrää suhteessa kaikkien laitoksen, laitoksen emoyrityksen tai tytäryrityksen kyseisen velallisen taseeseen sisältyvien vastuiden kokonaismäärään oman pääoman ehtoisia sijoituksia lukuun ottamatta. Prosenttiosuus on 0–2,5 prosenttia, ja se on vahvistettava 1 prosentiksi aina kun kyseinen prosenttiosuus vastaa riskin tasoa, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo kohtuulliseksi 3 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kynnysarvo asetetaan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti niin, että ainoana erona on se, että "erääntynyt luottovelvoite" ja "kaikkien laitoksen kyseisen velallisen taseeseen sisältyvien vastuiden kokonaismäärä oman pääoman ehtoisia sijoituksia lukuun ottamatta" viittaavat niihin velallisen luottovelvoitteiden määriin, jotka johtuvat laitoksen, laitoksen emoyrityksen tai tytäryrityksen myöntämästä yksittäisestä luottojärjestelystä.

4. Asettaessaan kynnysarvoa tämän artiklan mukaisesti toimivaltainen viranomainen ottaa huomioon vähittäisvastuiden riskiminaisuudet ja määritelmän, jotka vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 147 artiklassa pankeille, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää, ja mainitun asetuksen 123 artiklassa laitoksille, jotka soveltavat standardimenetelmää.

5. Asettaessaan kynnysarvoa tämän artiklan mukaisesti toimivaltainen viranomainen olettaa, että velallinen on maksukyvytön, kun kynnysarvon sekä absoluuttisena että suhteellisena osana ilmoitettu raja ylittävät joko 90 peräkkäistä päivää tai 180 peräkkäistä päivää silloin kun kaikki erääntyneen luottovelvoitteen laskemiseen sisältyvät saamiset ovat asuinkiinteistövakuudellisia saamisia tai pk-yrityksiä koskevia liikekiinteistövakuudellisia saamisia ja 90 päivää on kyseisten saamisten osalta korvattu 180 päivällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2 artikla

Muita saamisia kuin vähittäisvastuita koskeva kynnysarvo

1. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kaikkien lainkäyttöalueensa laitosten muille saamisille kuin vähittäisvastuille yhteinen kynnysarvo.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo asetetaan 1 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti niin, että ainoana erona se, että kyseinen kynnysarvo voi olla enintään 500 euroa tai vastaava määrä asianomaisena kansallisena valuuttana.

3. Toimivaltainen viranomainen ottaa kynnysarvoa tämän artiklan mukaisesti asettaessaan huomioon muiden saamisten kuin vähittäisvastuiden riskiominaisuudet.

4. Asettaessaan kynnysarvoa tämän artiklan mukaisesti toimivaltainen viranomainen olettaa, että velallinen on maksukyvytön, kun kynnysarvon sekä absoluuttisena että suhteellisenä osana ilmoitettu raja ylittyvät joko 90 peräkkäistä päivää tai 180 peräkkäistä päivää silloin kun kaikki erääntyneen luottovelvoitteen laskemiseen sisältyvät saamiset ovat saamia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta ja 90 päivää on kyseisten saamisten osalta korvattu 180 päivällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3 artikla

Riskin taso

Toimivaltaisen viranomaisen on harkittava, ilmaiseeko kynnysarvo kohtuullista riskin tasoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan vaatimusten mukaisesti, jolloin kynnysarvo ei johda sellaisiin maksukyvyttömyyden liiallisiin määriin, jotka johtuvat muista olosuhteista kuin velallisen taloudellisista vaikeuksista, tai merkittäviin viiveisiin sellaisen maksukyvyttömyyden tunnistamisessa, joka johtuu velallisen taloudellisista vaikeuksista.

4 artikla

Kynnysarvoista ilmoittaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle lainkäyttöalueellaan asetetuista kynnysarvoista. Viranomaisen, joka asettaa kynnysarvon suhteellisen osan suuremmaksi tai pienemmäksi osuudeksi kuin 1 prosentti, on perusteltava valintansa EPV:lle.

5 artikla

Kynnysarvojen päivittäminen

Kun kynnysarvon absoluuttinen osa vahvistetaan muuna valuuttana kuin euroina ja valuuttakurssien volatiliteetin vuoksi tämä osa vastaa yli 100 euron määrää vähittäisvastuiden osalta tai yli 500 euron määrää muiden saamisten kuin vähittäisvastuiden osalta, kynnysarvo säilyy ennallaan, ellei toimivaltainen viranomainen perustele EPV:lle, ettei kynnysarvo enää vastaa toimivaltaisen viranomaisen kohtuullisena pitämää riskin tasoa.

6 artikla

Kynnysarvon ensimmäinen soveltamispäivä

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kynnysarvolle ensimmäinen soveltamispäivä, joka voi vaihdella eri laitosluokkien kohdalla, mutta jonka on oltava asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää käyttäville laitoksille viimeistään 31 päivä joulukuuta 2020.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 7 päivästä toukokuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä lokakuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNKER

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/172,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2017,****vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteiden I ja V muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 649/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 649/2012 pannaan täytäntöön kansainvälisen kaupan kohteina olevia tiettyjä vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelystä tehty Rotterdamin yleissopimus, joka allekirjoitettiin 11 päivänä syyskuuta 1998 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 2003/106/EY ⁽²⁾.
- (2) Tehoainetta 3-deken-2-oni ei ole hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽³⁾ mukaisesti sillä seurauksella, että kyseisen tehoaineen käyttö on kielletty torjunta-aineena, joten se olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa esitettyihin kemikaaliluetteloihin.
- (3) Tehoaineen karbendatsiimi hyväksynnän uusimiseksi ei ole jätetty hakemusta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti sillä seurauksella, että karbendatsiimin käyttö on kielletty torjunta-aineena kasvinsuojeluaineiden ryhmässä, joten se olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 osassa esitettyyn kemikaaliluetteloon.
- (4) Tehoaineen tepraloksidiimi hyväksynnän uusimiseksi ei ole jätetty hakemusta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti sillä seurauksella, että tepraloksidiimin käyttö on kielletty torjunta-aineena kasvinsuojeluaineiden ryhmässä, joten se olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa esitettyihin kemikaaliluetteloihin.
- (5) Tehoaineita sybutryyni ja triklosaani ei ole hyväksytty käytettäväksi biosidivalmisteissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽⁴⁾ mukaisesti sillä seurauksella, että kyseisten tehoaineiden käyttö on kielletty torjunta-aineena, joten ne olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa oleviin kemikaaliluetteloihin.
- (6) Tehoainetta triflumuroni ei ole hyväksytty käytettäväksi biosidivalmisteissa asetuksen (EU) N:o 528/2012 mukaisesti sillä seurauksella, että kyseisen tehoaineen käyttö on kielletty torjunta-aineena käyttötarkoituksalaryhmässä ”muu torjunta-aine, biosidivalmisteet mukaan lukien”, joten se olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 osassa esitettyyn kemikaaliluetteloon.
- (7) Tehoaineet 5-tert-butyyl-2,4,6-trinitro-m-ksyleeni, bentsyylibutyyliftalaatti, di-isobutyyliftalaatti, diarseenipentaoksidi ja tris(2-kloorietyyli)fosfaatti on lueteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽⁵⁾ liitteessä XIV, koska niiden on todettu olevan erityistä huolta aiheuttavia aineita. Ne ovat siis luvanvaraisia tehoaineita. Koska lupia ei ole myönnetty, kyseisten tehoaineiden teolliseen käyttöön sovelletaan ankaria rajoituksia. Kyseiset tehoaineet olisi sen vuoksi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevaan 1 ja 2 osaan.

⁽¹⁾ EUVL L 201, 27.7.2012, s. 60.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2003/106/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2002, kansainvälisen kaupan kohteina olevia tiettyjä vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelystä tehdyn Rotterdamin yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 63, 6.3.2003, s. 27).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (8) Rotterdamin yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssi päätti 4 päivästä 15 päivään toukokuuta 2015 pidetyssä seitsemännessä kokouksessaan sisällyttää yleissopimuksen liitteeseen III metamidofossin sillä seurauksella, että kyseiseen kemikaaliin sovelletaan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelyä kyseisen yleissopimuksen mukaisesti. Sopimuspuolten konferenssi päätti myös poistaa liitteessä III olevan kohdan "Metamidofossi (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 600 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti)". Näiden muutosten olisi näin ollen näytävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä I olevassa 1 ja 3 osassa esitetyissä kemikaaliluetteloissa.
- (9) Neuvoston päätöksellä 2006/507/EY⁽¹⁾ hyväksytyn, pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssi päätti 4 päivästä 15 päivään toukokuuta 2015 pidetyssä seitsemännessä kokouksessaan sisällyttää yleissopimuksen liitteeseen A tehoaineet heksaklooributadieeni ja polyklooratut naftaleenit. Kyseiset aineet on lueteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004⁽²⁾ liitteessä I olevassa B osassa, joten ne olisi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä V olevaan 1 osaan Tukholman yleissopimuksen täytäntöönpanemiseksi.
- (10) Kemikaali heksabromisyklododekaani (HBCDD) lisättiin komission asetuksella (EU) 2016/293⁽³⁾ asetuksen (EY) N:o 850/2004 liitteessä I olevaan A osaan sen jälkeen, kun kyseisen kemikaalin lisäämisestä yleissopimuksen liitteessä A olevaan 1 osaan oli tehty päätös 28 päivästä huhtikuuta 10 päivään toukokuuta 2013 pidetyssä Tukholman yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssin seitsemännessä kokouksessa. Kyseinen kemikaali olisi siksi lisättävä asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä V olevaan 1 osaan.
- (11) Tukholman yleissopimus sallii tetra- ja pentabromidifenyylietteriä tai heksa- ja heptabromidifenyylietteriä sisältävien tai mahdollisesti sisältävien esineiden kierrättämisen ja kyseisiä aineita sisältävistä kierrätetyistä materiaaleista valmistettujen esineiden loppusijoittamisen, edellyttäen, että toteutetaan toimenpiteet sellaisten esineiden viennin estämiseksi, jotka sisältävät kyseisten esineiden osapuolen alueella tapahtuvaa myyntiä, käyttöä, tuontia tai valmistusta varten sallitut määrät tai pitoisuudet ylittäviä määriä tai pitoisuuksia kyseisiä aineita. Jotta kyseinen velvoite voidaan panna täytäntöön unionissa, kyseisiä aineita vähintään 0,1 painoprosenttia sisältävien, osittain tai täysin kierrätetyistä materiaaleista tai uudelleenkäyttöön valmistellusta jätteestä tuotettujen esineiden vienti olisi kiellettävä lisäämällä ne asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä V olevaan 1 osaan.
- (12) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 649/2012 olisi muutettava.
- (13) On asianmukaista antaa kaikille asiaomaisille osapuolille kohtuullinen aika toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamiseksi samoin kuin jäsenvaltioille asetuksen täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden toteuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 649/2012 seuraavasti:

- 1) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.
- 2) Muutetaan liite V tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2018.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2006/507/EY, tehty 14 päivänä lokakuuta 2004, pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 209, 31.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 850/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä ja direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) 2016/293, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2016, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 55, 2.3.2016, s. 4).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNKER

LIITE I

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 649/2012 liite I seuraavasti:

1) Muutetaan 1 osa seuraavasti:

a) korvataan metamidofossia koskeva kohta seuraavasti:

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi (***)	Käyttötarkoitussalaryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
"Metamidofossi (#)	10265-92-6	233-606-0	ex 2930 80 00	p(1)	b"	

b) lisäksi poistetaan kohta "Metamidofossi (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 600 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti)";

c) lisätään seuraavat kohdat:

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi (***)	Käyttötarkoitussalaryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
"3-deken-2-oni (*)	10519-33-2	234-059-0	ex 2914 19 90	p(1)	b	
5-tert-butylyli-2,4,6-trinitro-m-ksyleeni (*)	81-15-2	201-329-4	ex 2904 20 00	i(1) – i(2)	sr	
Bentsylibutylyliftalaatti (*)	85-68-7	201-622-7	ex 2917 34 00	i(1) – i(2)	sr	
Karbendatsiimi	10605-21-7	234-232-0	ex 2933 99 80	p(1)	b	
Sybutryyni (*)	28159-98-0	248-872-3	ex 2933 69 80	p(2)	b	
Di-isobutylyliftalaatti (*)	84-69-5	201-553-2	ex 2917 34 00	i(1) – i(2)	sr	
Diarseenipentaoksidi (*)	1303-28-2	215-116-9	ex 2811 29 90	i(1) – i(2)	sr	
Tepraloksidimi (*)	149979-41-9	Ei ole.	ex 2932 99 00	p(1)	b	
Triklosaani (*)	3380-34-5	222-182-2	ex 2909 50 00	p(2)	b	
Triflumuron	64628-44-0	264-980-3	ex 2924 21 00	p(2)	b	
Tris(2-kloorietyyli)fosfaatti (*)	115-96-8	204-118-5	ex 2919 90 00	i(1) – i(2)	sr"	

2) Muutetaan 2 osa seuraavasti:

a) Poistetaan metamidofossia koskeva kohta;

b) lisätään seuraavat kohdat:

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi (***)	Käyttötarkoitussalaryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)
"3-deken-2-oni	10519-33-2	234-059-0	ex 2914 19 90	p	b
5-tert-butylyli-2,4,6-trinitro-m-ksyleeni	81-15-2	201-329-4	ex 2904 20 00	i	sr
Bentsylibutylyliftalaatti	85-68-7	201-622-7	ex 2917 34 00	i	sr

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi (***)	Käyttötarkoitusr ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)
Sybutryyni	28159-98-0	248-872-3	ex 2933 69 80	p	b
Di-isobutyyliftalaatti	84-69-5	201-553-2	ex 2917 34 00	i	sr
Diarseenipentaoksidi	1303-28-2	215-116-9	ex 2811 29 90	i	sr
Tepraloksidimi	149979-41-9	Ei ole.	ex 2932 99 00	p	b
Triklosaani	3380-34-5	222-182-2	ex 2909 50 00	p	b
Tris(2-kloorietyyli)fosfaatti	115-96-8	204-118-5	ex 2919 90 00	i	sr”

3) Muutetaan 3 osa seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

Kemikaali	Kemikaaliin liittyvä(t) CAS-numero(t)	HS-koodi Puhdas aine (**)	HS-koodi Ainetta sisältävät seokset (**)	Ryhmä
”Metamidofossi	10265-92-6	ex 2930.80	ex 3808.59	Torjunta-aine”

b) lisäksi poistetaan kohta ”Metamidofossi (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 600 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti)”.

LIITE II

Lisätään asetuksen (EU) N:o 649/2012 liitteessä V olevaan 1 osaan seuraavat kohdat:

Vientikiellon alais(t)en kemikaali(e)n ja esine(id)en kuvaus	Merkitykselliset lisätiedot (esim. kemikaalin nimi, EC-nro, CAS-nro jne.)	
	”Heksaklooributadieeni	EC-nro 201-765-5 CAS-nro 87-68-3 CN-koodi 2903 29 00
	Polyklooratut naftaleenit	EC-nro 274-864-4 CAS-nro 70776-03-3 ja muut CN-koodi 3824 99 93
	Heksabromisyklododekaani	EC-nro 247-148-4, 221-695-9 CAS-nro 25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8 ja muut CN-koodi 2903 89 80
Tetra-, penta-, heksa- tai heptabromidifenyylieetteriä vähintään 0,1 painoprosenttia sisältävät, osittain tai täysin kierrätetyistä materiaaleista tai uudelleenkäyttöön valmistellusta jätteestä tuotetut esineet.	Tetrabromidifenyylieetteri	EC-nro 254-787-2 ja muut CAS-nro 40088-47-9 ja muut CN-koodi 2909 30 38
	Pentabromidifenyylieetteri	EC-nro 251-084-2 ja muut CAS-nro 32534-81-9 ja muut CN-koodi 2909 30 31
	Heksabromidifenyylieetteri	EC-nro 253-058-6 ja muut CAS-nro 36483-60-0 ja muut CN-koodi 2909 30 38
	Heptabromidifenyylieetteri	EC-nro 273-031-2 ja muut CAS-nro 68928-80-3 ja muut CN-koodi 2909 30 38”

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/173,**annettu 29 päivänä marraskuuta 2017,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/936 muuttamisesta kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen yhdistetyn nimikkeistön koodien saattamiseksi ajan tasalle**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muiden kuin kahdenvälisten sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden unionin erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 9 päivänä kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/936 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 35 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) 2015/936 säädetään muiden kuin kahdenvälisten sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden unionin erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä. Kyseisen asetuksen liitteessä I määritetään 1 artiklassa tarkoitetut tekstiilituotteet luettelemalla niitä koskevat yhdistetyn nimikkeistön koodit.
- (2) Yhdistetty nimikkeistö luotiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 ⁽²⁾. Kyseisen asetuksen liite I saatetaan ajan tasalle vuosittain ja julkaistaan erillisenä täytäntöönpanoasetuksena yhdistetyn nimikkeistön mukauttamiseksi Maailman tullijärjestön mahdollisesti tekemiin harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeistön muutoksiin tai Maailman kauppajärjestön piirissä tehtyihin sopimustullien mahdollisiin muutoksiin.
- (3) Komissio hyväksyi 6 päivänä lokakuuta 2016 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1821 ⁽³⁾, jolla muutettiin eräiden asetuksen (EU) 2015/936 liitteen I piiriin kuuluvien tuotteiden nimikkeistöä.
- (4) Asetuksen (EU) 2015/936 liitettä I olisi muutettava asetuksen (EU) 2015/936 saattamiseksi yhdenmukaiseksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1821 kanssa.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) 2015/936 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 160, 25.6.2015, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1821, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 294, 28.10.2016, s. 1).

LIITE

Korvataan liitteessä I oleva A jakso seuraavasti:

”A. SOPIMUKSEN 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT TEKSTIILITUOTTEET

1. Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, koska jokaisen luokan tuotteet määritetään tässä liitteessä yhdistetyn nimikkeistön (CN-)koodin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjä. Jos CN-koodia edeltää ”ex”-tunnus, luokkaan kuuluvat tuotteet määritellään CN-koodin soveltamisalan sekä vastaavan tavarankuvauksen perusteella.
2. Vaatteet, joita ei voida tunnistaa miesten tai poikien taikka naisten tai tyttöjen vaatteiksi, luokitellaan naisten tai tyttöjen vaatteiksi.
3. Ilmaisulla ”vauvanvaatteet” tarkoitetaan enintään myyntikokoa 86 olevia vaatteita.

Luokka	Tavarankuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
RYHMÄ I A			
1	Puuvillalanka, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5204 11 00, 5204 19 00, 5205 11 00, 5205 12 00, 5205 13 00, 5205 14 00, 5205 15 10, 5205 15 90, 5205 21 00, 5205 22 00, 5205 23 00, 5205 24 00, 5205 26 00, 5205 27 00, 5205 28 00, 5205 31 00, 5205 32 00, 5205 33 00, 5205 34 00, 5205 35 00, 5205 41 00, 5205 42 00, 5205 43 00, 5205 44 00, 5205 46 00, 5205 47 00, 5205 48 00, 5206 11 00, 5206 12 00, 5206 13 00, 5206 14 00, 5206 15 00, 5206 21 00, 5206 22 00, 5206 23 00, 5206 24 00, 5206 25 00, 5206 31 00, 5206 32 00, 5206 33 00, 5206 34 00, 5206 35 00, 5206 41 00, 5206 42 00, 5206 43 00, 5206 44 00, 5206 45 00, ex 5604 90 90		
2	Puuvillakankaat, pyyheliinafrotee- tai sen kaltaiset kudotut froteekankaat, kudotut nauhat, nukkakankaat, pyyheliinakankaat, chenillelankakankaat, tylli ja solmitut verkkokankaat, ei kuitenkaan lintuniisikankaat		
	5208 11 10, 5208 11 90, 5208 12 16, 5208 12 19, 5208 12 96, 5208 12 99, 5208 13 00, 5208 19 00, 5208 21 10, 5208 21 90, 5208 22 16, 5208 22 19, 5208 22 96, 5208 22 99, 5208 23 00, 5208 29 00, 5208 31 00, 5208 32 16, 5208 32 19, 5208 32 96, 5208 32 99, 5208 33 00, 5208 39 00, 5208 41 00, 5208 42 00, 5208 43 00, 5208 49 00, 5208 51 00, 5208 52 00, 5208 59 10, 5208 59 90, 5209 11 00, 5209 12 00, 5209 19 00, 5209 21 00, 5209 22 00, 5209 29 00, 5209 31 00, 5209 32 00, 5209 39 00, 5209 41 00, 5209 42 00, 5209 43 00, 5209 49 00, 5209 51 00, 5209 52 00, 5209 59 00, 5210 11 00, 5210 19 00, 5210 21 00, 5210 29 00, 5210 31 00, 5210 32 00, 5210 39 00, 5210 41 00, 5210 49 00, 5210 51 00, 5210 59 00, 5211 11 00, 5211 12 00, 5211 19 00, 5211 20 00, 5211 31 00, 5211 32 00, 5211 39 00, 5211 41 00, 5211 42 00, 5211 43 00, 5211 49 10, 5211 49 90, 5211 51 00, 5211 52 00, 5211 59 00, 5212 11 10, 5212 11 90, 5212 12 10, 5212 12 90, 5212 13 10, 5212 13 90, 5212 14 10, 5212 14 90, 5212 15 10, 5212 15 90, 5212 21 10, 5212 21 90, 5212 22 10, 5212 22 90, 5212 23 10, 5212 23 90, 5212 24 10, 5212 24 90, 5212 25 10, 5212 25 90, ex 5811 00 00, ex 6308 00 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
2 a)	joista: muut kuin valkaisuamattomat tai valkaistut		
	5208 31 00, 5208 32 16, 5208 32 19, 5208 32 96, 5208 32 99, 5208 33 00, 5208 39 00, 5208 41 00, 5208 42 00, 5208 43 00, 5208 49 00, 5208 51 00, 5208 52 00, 5208 59 10, 5208 59 90, 5209 31 00, 5209 32 00, 5209 39 00, 5209 41 00, 5209 42 00, 5209 43 00, 5209 49 00, 5209 51 00, 5209 52 00, 5209 59 00, 5210 31 00, 5210 32 00, 5210 39 00, 5210 41 00, 5210 49 00, 5210 51 00, 5210 59 00, 5211 31 00, 5211 32 00, 5211 39 00, 5211 41 00, 5211 42 00, 5211 43 00, 5211 49 10, 5211 49 90, 5211 51 00, 5211 52 00, 5211 59 00, 5212 13 10, 5212 13 90, 5212 14 10, 5212 14 90, 5212 15 10, 5212 15 90, 5212 23 10, 5212 23 90, 5212 24 10, 5212 24 90, 5212 25 10, 5212 25 90, ex 5811 00 00, ex 6308 00 00		
3	Kudotut kankaat, synteettikuitua (katkokuitua tai jätettä), muut kuin kudotut nauhat, nukkakankaat (myös froteekankaat) ja chenillelankakankaat		
	5512 11 00, 5512 19 10, 5512 19 90, 5512 21 00, 5512 29 10, 5512 29 90, 5512 91 00, 5512 99 10, 5512 99 90, 5513 11 20, 5513 11 90, 5513 12 00, 5513 13 00, 5513 19 00, 5513 21 00, 5513 23 10, 5513 23 90, 5513 29 00, 5513 31 00, 5513 39 00, 5513 41 00, 5513 49 00, 5514 11 00, 5514 12 00, 5514 19 10, 5514 19 90, 5514 21 00, 5514 22 00, 5514 23 00, 5514 29 00, 5514 30 10, 5514 30 30, 5514 30 50, 5514 30 90, 5514 41 00, 5514 42 00, 5514 43 00, 5514 49 00, 5515 11 10, 5515 11 30, 5515 11 90, 5515 12 10, 5515 12 30, 5515 12 90, 5515 13 11, 5515 13 19, 5515 13 91, 5515 13 99, 5515 19 10, 5515 19 30, 5515 19 90, 5515 21 10, 5515 21 30, 5515 21 90, 5515 22 11, 5515 22 19, 5515 22 91, 5515 22 99, 5515 29 00, 5515 91 10, 5515 91 30, 5515 91 90, 5515 99 20, 5515 99 40, 5515 99 80, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70, ex 6308 00 00		
3 a)	joista: muut kuin valkaisuamattomat tai valkaistut		
	5512 19 10, 5512 19 90, 5512 29 10, 5512 29 90, 5512 99 10, 5512 99 90, 5513 21 00, 5513 23 10, 5513 23 90, 5513 29 00, 5513 31 00, 5513 39 00, 5513 41 00, 5513 49 00, 5514 21 00, 5514 22 00, 5514 23 00, 5514 29 00, 5514 30 10, 5514 30 30, 5514 30 50, 5514 30 90, 5514 41 00, 5514 42 00, 5514 43 00, 5514 49 00, 5515 11 30, 5515 11 90, 5515 12 30, 5515 12 90, 5515 13 19, 5515 13 99, 5515 19 30, 5515 19 90, 5515 21 30, 5515 21 90, 5515 22 19, 5515 22 99, ex 5515 29 00, 5515 91 30, 5515 91 90, 5515 99 40, 5515 99 80, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70, ex 6308 00 00		
RYHMÄ I B			
4	Paidat, T-paidat, kevyet, tiheäsilmuikkaiset puserot tai pujopaidat, joissa on pyöreä, poolo- tai pystykaulus (muuta kuin villaa tai hienoa eläimenkarvaa), aluspaidat ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta	6,48	154
	6105 10 00, 6105 20 10, 6105 20 90, 6105 90 10, 6105 90 90, 6109 10 00, 6109 90 20, 6109 90 90, 6110 20 10, 6110 30 10	—	—

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
5	Neulepuserot, pujopaidat, villapaidat, liivit, neulepuseron ja -takin yhdistelmät, neuletakit, yönutut ja puserot (muut kuin takit ja bleiserit), anorakit, tuulipuserot, pusakat ja niiden kaltaiset tuotteet, neulosta	4,53	221
	ex 6101 90 80, 6101 20 90, 6101 30 90, 6102 10 90, 6102 20 90, 6102 30 90, 6110 11 10, 6110 11 30, 6110 11 90, 6110 12 10, 6110 12 90, 6110 19 10, 6110 19 90, 6110 20 91, 6110 20 99, 6110 30 91, 6110 30 99	—	—
6	Miesten ja poikien kudotut polvihousut, shortsit (eivät kuitenkaan uimahousut) ja pitkät housut; naisten ja tyttöjen pitkät housut, kangasta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua; vuorillisten verryttelypukujen alaosat, ei kuitenkaan luokkiin 16 ja 29 kuuluvat, puuvillaa tai tekokuitua	1,76	568
	6203 41 10, 6203 41 90, 6203 42 31, 6203 42 33, 6203 42 35, 6203 42 90, 6203 43 19, 6203 43 90, 6203 49 19, 6203 49 50, 6204 61 10, 6204 62 31, 6204 62 33, 6204 62 39, 6204 63 18, 6204 69 18, 6211 32 42, 6211 33 42, 6211 42 42, 6211 43 42	—	—
7	Naisten ja tyttöjen puserot ja paitapuserot, myös neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	5,55	180
	6106 10 00, 6106 20 00, 6106 90 10, 6206 20 00, 6206 30 00, 6206 40 00	—	—
8	Miesten ja poikien paidat, muuta kuin neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	4,60	217
	ex 6205 90 80, 6205 20 00, 6205 30 00	—	—
RYHMÄ II A			
9	Pyyheliinafrotee- tai sen kaltaiset kudotut froteekankaat, puuvillaa; pyyheliinat tai keittiöpyyhkeet, pyyheliinafroteeta tai sen kaltaista kudottua froteekangasta, puuvillaa, muuta kuin neulosta		
	5802 11 00, 5802 19 00, ex 6302 60 00		
20	Vuodeliinavaatteet, muuta kuin neulosta		
	6302 21 00, 6302 22 90, 6302 29 90, 6302 31 00, 6302 32 90, 6302 39 90		
22	Lanka, synteettikatkokuitua tai synteettijätekuitua, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5508 10 10, 5509 11 00, 5509 12 00, 5509 21 00, 5509 22 00, 5509 31 00, 5509 32 00, 5509 41 00, 5509 42 00, 5509 51 00, 5509 52 00, 5509 53 00, 5509 59 00, 5509 61 00, 5509 62 00, 5509 69 00, 5509 91 00, 5509 92 00, 5509 99 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
22 a)	josta akryyliä		
	ex 5508 10 10, 5509 31 00, 5509 32 00, 5509 61 00, 5509 62 00, 5509 69 00		
23	Lanka, muuntokatkokuitua tai muuntojätekuitua, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5508 20 10, 5510 11 00, 5510 12 00, 5510 20 00, 5510 30 00, 5510 90 00		
32	Kudotut nukka- ja chenillelankakankaat (muut kuin puuvillaiset pyyheliinafrotee- ja sen kaltaiset kudotut kankaat ja kudotut nauhat) ja tuftatut tekstiilikankaat, villaa, puuvillaa tai tekokuitua		
	5801 10 00, 5801 21 00, 5801 22 00, 5801 23 00, 5801 26 00, 5801 27 00, 5801 31 00, 5801 32 00, 5801 33 00, 5801 36 00, 5801 37 00, 5802 20 00, 5802 30 00		
32 a)	joista: puuvillavakosamettia		
	5801 22 00		
39	Pöytäliinat, pyyheliinat ja keittiöpyyhkeet, ei kuitenkaan neulosta eikä pyyheliinafroteeta tai sen kaltaista puuvillaista froteekangasta		
	6302 51 00, 6302 53 90, ex 6302 59 90, 6302 91 00, 6302 93 90, ex 6302 99 90		
RYHMÄ II B			
12	Sukkahousut, myös terättömät, sukat, alussukat, puolisukat, nilkkasukat, sukansuojukset ja niiden kaltaiset tuotteet, neulosta, ei kuitenkaan vauvoille tarkoitettut, myös suonikohjusukat, muut kuin luokan 70 tuotteet	24,3 paria	41
	ex 6115 10 10, 6115 10 90, 6115 22 00, 6115 29 00, 6115 30 11, 6115 30 90, 6115 94 00, 6115 95 00, 6115 96 10, 6115 96 99, 6115 99 00	—	—
13	Miesten ja poikien alushousut, naisten ja tyttöjen pikkuhousut ja muut alushousut, neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	17	59
	6107 11 00, 6107 12 00, 6107 19 00, 6108 21 00, 6108 22 00, 6108 29 00, ex 6212 10 10, ex 9619 00 50	—	—
14	Miesten ja poikien kudottua kangasta olevat päällystakit, sadetakit ja muut takit, myös viitat, villaa, puuvillaa tai tekokuitua (ei kuitenkaan luokan 21 hupputakit)	0,72	1389
	6201 11 00, ex 6201 12 10, ex 6201 12 90, ex 6201 13 10, ex 6201 13 90, 6210 20 00	—	—

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
15	Naisten ja tyttöjen kudottua kangasta olevat päällystakit, sadetakit ja muut takit, myös viitat; jakut, takit ja bleiserit, kangasta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua (ei kuitenkaan luokan 21 hupputakit)	0,84	1190
	6202 11 00, ex 6202 12 10, ex 6202 12 90, ex 6202 13 10, ex 6202 13 90, 6204 31 00, 6204 32 90, 6204 33 90, 6204 39 19, 6210 30 00	—	—
16	Miesten ja poikien muut kuin neulosta olevat puvut ja yhdistelmäasut, ei kuitenkaan hiihtopuvut, villaa, puuvillaa tai tekokuitua; miesten ja poikien vuorilliset verryyttelypuvut, joiden päällinen on yhtä ja samaa kangasta, puuvillaa tai tekokuitua	0,80	1250
	6203 11 00, 6203 12 00, 6203 19 10, 6203 19 30, 6203 22 80, 6203 23 80, 6203 29 18, 6203 29 30, 6211 32 31, 6211 33 31	—	—
17	Miesten ja poikien muuta kuin neulosta olevat takit ja bleiserit, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	1,43	700
	6203 31 00, 6203 32 90, 6203 33 90, 6203 39 19	—	—
18	Miesten ja poikien aluspaidat, alushousut, yöpaidat, pyjamat, kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, muuta kuin neulosta		
	6207 11 00, 6207 19 00, 6207 21 00, 6207 22 00, 6207 29 00, 6207 91 00, 6207 99 10, 6207 99 90		
	Naisten ja tyttöjen aluspaidat, alushameet, pikkuhousut ja muut alushousut, yöpaidat, pyjamat, aamupuvut (négligés), kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, muuta kuin neulosta		
	6208 11 00, 6208 19 00, 6208 21 00, 6208 22 00, 6208 29 00, 6208 91 00, 6208 92 00, 6208 99 00, ex 6212 10 10, ex 9619 00 50		
19	Nenäliinat ja taskuliinat, muuta kuin neulosta	59	17
	6213 20 00, ex 6213 90 00	—	—
21	Hupputakit; tuulipuserot, tuulitakit ja niiden kaltaiset tavarat, muuta kuin neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua; vuorillisten verryyttelypukujen yläosat, muut kuin luokkiin 16 tai 29 kuuluvat, puuvillaa tai tekokuitua	2,3	435
	ex 6201 12 10, ex 6201 12 90, ex 6201 13 10, ex 6201 13 90, 6201 91 00, 6201 92 00, 6201 93 00, ex 6202 12 10, ex 6202 12 90, ex 6202 13 10, ex 6202 13 90, 6202 91 00, 6202 92 00, 6202 93 00, 6211 32 41, 6211 33 41, 6211 42 41, 6211 43 41	—	—

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
24	Miesten ja poikien yöpaidat, pyjamat, kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta	3,9	257
	6107 21 00, 6107 22 00, 6107 29 00, 6107 91 00, ex 6107 99 00	—	—
	Naisten ja tyttöjen yöpaidat, pyjamat, aamupuvut (négligés), kylpytakit, aamutakit ja niiden kaltaiset tavarat, neulosta	—	—
	6108 31 00, 6108 32 00, 6108 39 00, 6108 91 00, 6108 92 00, ex 6108 99 00	—	—
26	Naisten ja tyttöjen leningit, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	3,1	323
	6104 41 00, 6104 42 00, 6104 43 00, 6104 44 00, 6204 41 00, 6204 42 00, 6204 43 00, 6204 44 00	—	—
27	Naisten ja tyttöjen hameet, myös housuhameet	2,6	385
	6104 51 00, 6104 52 00, 6104 53 00, 6104 59 00, 6204 51 00, 6204 52 00, 6204 53 00, 6204 59 10	—	—
28	Pitkät housut, lappuhaalarit, polvihousut ja shortsit (ei kuitenkaan uimahousut), neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	1,61	620
	6103 41 00, 6103 42 00, 6103 43 00, ex 6103 49 00, 6104 61 00, 6104 62 00, 6104 63 00, ex 6104 69 00	—	—
29	Naisten ja tyttöjen muut kuin neulosta olevat puvut ja yhdistelmäasut, ei kuitenkaan hiihtopuvut, villaa, puuvillaa tai tekokuitua; naisten ja tyttöjen vuorilliset verryttelypuvut, joiden päällinen on yhtä ja samaa kangasta, puuvillaa tai tekokuitua	1,37	730
	6204 11 00, 6204 12 00, 6204 13 00, 6204 19 10, 6204 21 00, 6204 22 80, 6204 23 80, 6204 29 18, 6211 42 31, 6211 43 31	—	—
31	Rintaliivit, kangasta tai neulosta	18,2	55
	ex 6212 10 10, 6212 10 90	—	—
68	Vauvanvaatteet ja -vaatetustarvikkeet, muut kuin luokkiin 10 ja 87 kuuluvat vauvan kintaat ja muut käsineet, ja luokkaan 88 kuuluvat vauvan sukat ja nilkkasukat, muuta kuin neulosta		
	6111 90 19, 6111 20 90, 6111 30 90, ex 6111 90 90, ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, ex 9619 00 50		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
73	Verryttelypuvut, neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	1,67	600
	6112 11 00, 6112 12 00, 6112 19 00	—	—
76	Miesten ja poikien työssä ja ammatissa käytettävät vaatteet, muuta kuin neulosta		
	6203 22 10, 6203 23 10, 6203 29 11, 6203 32 10, 6203 33 10, 6203 39 11, 6203 42 11, 6203 42 51, 6203 43 11, 6203 43 31, 6203 49 11, 6203 49 31, 6211 32 10, 6211 33 10		
	Naisten ja tyttöjen esiliinat, suojapuvut ja muut työssä ja ammatissa käytettävät vaatteet, muuta kuin neulosta		
	6204 22 10, 6204 23 10, 6204 29 11, 6204 32 10, 6204 33 10, 6204 39 11, 6204 62 11, 6204 62 51, 6204 63 11, 6204 63 31, 6204 69 11, 6204 69 31, 6211 42 10, 6211 43 10		
77	Hiihtopuvut, muuta kuin neulosta		
	ex 6211 20 00		
78	Vaatteet, muuta kuin neulosta, muut kuin luokkiin 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 ja 77 kuuluvat		
	6203 41 30, 6203 42 59, 6203 43 39, 6203 49 39, 6204 61 85, 6204 62 59, 6204 62 90, 6204 63 39, 6204 63 90, 6204 69 39, 6204 69 50, 6210 40 00, 6210 50 00, 6211 32 90, 6211 33 90, ex 6211 39 00, 6211 42 90, 6211 43 90, ex 6211 49 00, ex 9619 00 50		
83	Päällystakit, jakut, takit, bleiserit ja muut vaatteet, myös hiihtopuvut, neulosta, muut kuin luokkiin 4, 5, 7, 13, 24, 26, 27, 28, 68, 69, 72, 73, 74 ja 75 kuuluvat		
	ex 6101 90 20, 6101 20 10, 6101 30 10, 6102 10 10, 6102 20 10, 6102 30 10, 6103 31 00, 6103 32 00, 6103 33 00, ex 6103 39 00, 6104 31 00, 6104 32 00, 6104 33 00, ex 6104 39 00, 6112 20 00, 6113 00 90, 6114 20 00, 6114 30 00, ex 6114 90 00, ex 9619 00 50		
RYHMÄ III A			
33	Kudotut kankaat, synteettikuitufilamenttilankaa, joka on tehty polyeteeni- tai polypropeenikaistaleista tai niiden kaltaisista tuotteista, leveys pienempi kuin 3 metriä		
	5407 20 11		
	Säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen, tehty edellä mainituista kaistaleista tai niiden kaltaisista tuotteista, muuta kuin neulosta		
	6305 32 19, 6305 33 90		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
34	Kudotut kankaat, synteettikuitufilamenttilankaa, joka on tehty polyeteeni- tai polypropeenikaistaleista tai niiden kaltaisista tuotteista, leveys vähintään 3 metriä		
	5407 20 19		
35	Kudotut kankaat, synteettikuitufilamenttia, muut kuin luokkaan 114 kuuluvat kankaat ulkorenkaita varten		
	5407 10 00, 5407 20 90, 5407 30 00, 5407 41 00, 5407 42 00, 5407 43 00, 5407 44 00, 5407 51 00, 5407 52 00, 5407 53 00, 5407 54 00, 5407 61 10, 5407 61 30, 5407 61 50, 5407 61 90, 5407 69 10, 5407 69 90, 5407 71 00, 5407 72 00, 5407 73 00, 5407 74 00, 5407 81 00, 5407 82 00, 5407 83 00, 5407 84 00, 5407 91 00, 5407 92 00, 5407 93 00, 5407 94 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
35 a)	joista: muut kuin valkaisuamattomat tai valkaistut		
	ex 5407 10 00, ex 5407 20 90, ex 5407 30 00, 5407 42 00, 5407 43 00, 5407 44 00, 5407 52 00, 5407 53 00, 5407 54 00, 5407 61 30, 5407 61 50, 5407 61 90, 5407 69 90, 5407 72 00, 5407 73 00, 5407 74 00, 5407 82 00, 5407 83 00, 5407 84 00, 5407 92 00, 5407 93 00, 5407 94 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
36	Kudotut kankaat, muuntokuitufilamenttia, muut kuin luokkaan 114 kuuluvat kankaat ulkorenkaita varten		
	5408 10 00, 5408 21 00, 5408 22 10, 5408 22 90, 5408 23 00, 5408 24 00, 5408 31 00, 5408 32 00, 5408 33 00, 5408 34 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
36 a)	joista: muut kuin valkaisuamattomat tai valkaistut		
	ex 5408 10 00, 5408 22 10, 5408 22 90, 5408 23 00, 5408 24 00, 5408 32 00, 5408 33 00, 5408 34 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
37	Muut kudotut synteettikatkokuitukankaat		
	5516 11 00, 5516 12 00, 5516 13 00, 5516 14 00, 5516 21 00, 5516 22 00, 5516 23 10, 5516 23 90, 5516 24 00, 5516 31 00, 5516 32 00, 5516 33 00, 5516 34 00, 5516 41 00, 5516 42 00, 5516 43 00, 5516 44 00, 5516 91 00, 5516 92 00, 5516 93 00, 5516 94 00, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70		
37 a)	joista: muut kuin valkaisuamattomat tai valkaistut		
	5516 12 00, 5516 13 00, 5516 14 00, 5516 22 00, 5516 23 10, 5516 23 90, 5516 24 00, 5516 32 00, 5516 33 00, 5516 34 00, 5516 42 00, 5516 43 00, 5516 44 00, 5516 92 00, 5516 93 00, 5516 94 00, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
38 A	Neulosta olevat verhoihin tarkoitetut synteettikankaat, myös verkkokangas		
	ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00, ex 6006 31 00, ex 6006 32 00, ex 6006 33 00, ex 6006 34 00		
38 B	Kaihtimet, muuta kuin neulosta		
	ex 6303 91 00, ex 6303 92 90, ex 6303 99 90		
40	Verhot, sisätilojen kaihtimet, kapat, reunusverhot ja muut sisustustavarat, villaa, puuvillaa tai tekokuitua, muuta kuin neulosta		
	ex 6303 91 00, ex 6303 92 90, ex 6303 99 90, 6304 19 10, ex 6304 19 90, 6304 92 00, ex 6304 93 00, ex 6304 99 00		
41	Lanka, katkomatonta synteettikuitufilamenttia, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, muut kuin teksturoimattomat langat, yksinkertaiset, kiertämättömät tai kierretyt, joiden kierre on enintään 50 kierrosta metrillä		
	5401 10 12, 5401 10 14, 5401 10 16, 5401 10 18, 5402 11 00, 5402 19 00, 5402 20 00, 5402 31 00, 5402 32 00, 5402 33 00, 5402 34 00, 5402 39 00, 5402 44 00, 5402 48 00, 5402 49 00, 5402 51 00, 5402 52 00, 5402 53 00, 5402 59 00, 5402 61 00, 5402 62 00, 5402 63 00, 5402 69 00, ex 5604 90 10, ex 5604 90 90		
42	Lanka, katkomatonta tekokuitua, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5401 20 10		
	Lanka, muuntokuitua; lanka muuntokuidusta tai muuntokuitufilamenteista, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, kiertämättömät tai kierretyt, joiden kierre on enintään 250 kierrosta metrillä, ja yksinkertaiset teksturoimattomat langat selluloosa-asetaatista, ei kuitenkaan yksinkertaiset viskoosilangat		
	5403 10 00, 5403 32 00, ex 5403 33 00, 5403 39 00, 5403 41 00, 5403 42 00, 5403 49 00, ex 5604 90 10		
43	Tekokuitufilamenttilanka, muuntokatkokuitulanka, puuvillalanka, vähittäismyyntimuodoissa		
	5204 20 00, 5207 10 00, 5207 90 00, 5401 10 90, 5401 20 90, 5406 00 00, 5508 20 90, 5511 30 00		
46	Villa ja hieno eläimenkarva, karstattu tai kammattu		
	5105 10 00, 5105 21 00, 5105 29 00, 5105 31 00, 5105 39 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
47	Lanka, karstattu villaa (karstavillalanka) tai karstattua hienoa eläimenkarvaa, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5106 10 10, 5106 10 90, 5106 20 10, 5106 20 91, 5106 20 99, 5108 10 10, 5108 10 90		
48	Lanka, kammattua villaa (kampavillalanka) tai hienoa eläimenkarvaa, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa		
	5107 10 10, 5107 10 90, 5107 20 10, 5107 20 30, 5107 20 51, 5107 20 59, 5107 20 91, 5107 20 99, 5108 20 10, 5108 20 90		
49	Lanka, villaa tai kammattua hienoa eläimenkarvaa, vähittäismyyntimuodoissa		
	5109 10 10, 5109 10 90, 5109 90 00		
50	Kudotut kankaat, villaa tai hienoa eläimenkarvaa		
	5111 11 00, 5111 19 00, 5111 20 00, 5111 30 10, 5111 30 80, 5111 90 10, 5111 90 91, 5111 90 98, 5112 11 00, 5112 19 00, 5112 20 00, 5112 30 10, 5112 30 80, 5112 90 10, 5112 90 91, 5112 90 98		
51	Karstattu tai kammattu puuvilla		
	5203 00 00		
53	Lintuniisikankaat		
	5803 00 10		
54	Muuntokatkokuidut, myös jätteet, karstatut, kammatut tai muuten kehuuta varten käsitellyt		
	5507 00 00		
55	Synteettikatkokuidut, myös jätteet, karstatut, kammatut tai muuten kehuuta varten käsitellyt		
	5506 10 00, 5506 20 00, 5506 40 00, 5506 90 00		
56	Lanka, synteettikatkokuitua (myös jäte), vähittäismyyntimuodoissa		
	5508 10 90, 5511 10 00, 5511 20 00		
58	Matot, solmitut, myös sovitettut		
	5701 10 10, 5701 10 90, 5701 90 10, 5701 90 90		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
59	Matot ja muut lattianpäällysteet, tekstiiliainetta, muut kuin luokkaan 58 kuuluvat		
	5702 10 00, 5702 31 10, 5702 31 80, 5702 32 00, ex 5702 39 00, 5702 41 10, 5702 41 90, 5702 42 00, ex 5702 49 00, 5702 50 10, 5702 50 31, 5702 50 39, ex 5702 50 90, 5702 91 00, 5702 92 10, 5702 92 90, ex 5702 99 00, 5703 10 00, 5703 20 12, 5703 20 18, 5703 20 92, 5703 20 98, 5703 30 12, 5703 30 18, 5703 30 82, 5703 30 88, 5703 90 20, 5703 90 80, 5704 10 00, 5704 20 00, 5704 90 00, 5705 00 30, ex 5705 00 80		
60	Käsin kudotut kuvakudokset (kuten gobeliinit, flander-, aubusson-, beaavais- ja niiden kaltaiset kudokset) ja käsin neulatyönä (esim. petit point-tai ristipistoilla) kirjatut kuvakudokset		
	5805 00 00		
61	Kudotut nauhat, yhteenliimattujen, yhdensuuntaisten lankojen tai kuitujen muodostamat kuteettomat nauhat (bolducs), muut kuin luokkaan 62 kuuluvat nimilaput ja niiden kaltaiset tavarat; kimmoiset kankaat (ei kuitenkaan neulosta), jotka koostuvat tekstiililangoista yhdistettyinä kumisäikeisiin		
	ex 5806 10 00, 5806 20 00, 5806 31 00, 5806 32 10, 5806 32 90, 5806 39 00, 5806 40 00		
62	Chenillelanka (myös flokkichenillelanka); kierrepäällystetyt langat (ei kuitenkaan metalloidut langat ja kierrepäällystetyt jouhilangat)		
	5606 00 91, 5606 00 99		
	Tylli, lankauudinkangas ja solmitut verkkokankaat, muut kuin kudottua kangasta tai neulokset, pitsit ja pitsikankaat (koneella tai käsin tehdyt), metritavarana, kaistaleina tai koristekuvioina		
	5804 10 10, 5804 10 90, 5804 21 00, 5804 29 00, 5804 30 00		
	Nimilaput, merkit ja niiden kaltaiset tavarat, tekstiiliainetta, koruompelemattomat, metritavarana, kaistaleina tai määrämuotoon tai määräkokoon leikattuina, kudottua kangasta		
	5807 10 10, 5807 10 90		
	Punokset, palmikoidut nauhat ja koristenauhat metritavarana; tupsut, pompulat ja niiden kaltaiset tavarat		
	5808 10 00, 5808 90 00		
	Koruompeukset metritavarana, kaistaleina tai koristekuvioina		
	5810 10 10, 5810 10 90, 5810 91 10, 5810 91 90, 5810 92 10, 5810 92 90, 5810 99 10, 5810 99 90		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
63	Synteettikuituiset neulokset, jotka sisältävät vähintään 5 painoprosenttia elastomeerilankaa, ja neulokset, jotka sisältävät vähintään 5 painoprosenttia kumilankaa		
	5906 91 00, ex 6002 40 00, 6002 90 00, ex 6004 10 00, 6004 90 00		
	Raschel-pitsi ja pitkänukkaiset neulokset, synteettikuitua		
	ex 6001 10 00, 6003 30 10, ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00		
65	Neulokset, ei kuitenkaan luokkiin 38 A ja 63 kuuluvat tuotteet, villaa, puuvillaa tai tekokuitua		
	5606 00 10, ex 6001 10 00, 6001 21 00, 6001 22 00, ex 6001 29 00, 6001 91 00, 6001 92 00, ex 6001 99 00, ex 6002 40 00, 6003 10 00, 6003 20 00, 6003 30 90, 6003 40 00, ex 6004 10 00, 6005 90 10, 6005 21 00, 6005 22 00, 6005 23 00, 6005 24 00, 6005 35 00, ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00, 6005 41 00, 6005 42 00, 6005 43 00, 6005 44 00, 6006 10 00, 6006 21 00, 6006 22 00, 6006 23 00, 6006 24 00, ex 6006 31 00, ex 6006 32 00, ex 6006 33 00, ex 6006 34 00, 6006 41 00, 6006 42 00, 6006 43 00, 6006 44 00		
66	Vuodehuovat ja matkahuovat, villaa, puuvillaa tai tekokuitua, muuta kuin neulosta		
	6301 10 00, 6301 20 90, 6301 30 90, ex 6301 40 90, ex 6301 90 90		
RYHMÄ III B			
10	Hansikkaat, kintaat ja muut käsiineet, neulosta	17 paria	59
	6111 90 11, 6111 20 10, 6111 30 10, ex 6111 90 90, 6116 10 20, 6116 10 80, 6116 91 00, 6116 92 00, 6116 93 00, 6116 99 00		
67	Vaatetustarvikkeet, neulosta, muut kuin vauvoille tarkoitettut; kaikenlaiset kodin liinavaatteet, neulosta; verhot ja sisätilojen kaihtimet; kapat ja reunusverhot sekä muut sisustustavarat, neulosta; vuode- ja matkahuovat, neulosta, sekä muut tavarat, myös vaatteiden tai vaatetustarvikkeiden osat, neulosta		
	5807 90 90, 6113 00 10, 6117 10 00, 6117 80 10, 6117 80 80, 6117 90 00, 6301 20 10, 6301 30 10, 6301 40 10, 6301 90 10, 6302 10 00, 6302 40 00, ex 6302 60 00, 6303 12 00, 6303 19 00, 6304 11 00, 6304 20 00, 6304 91 00, ex 6305 20 00, 6305 32 11, ex 6305 32 90, 6305 33 10, ex 6305 39 00, ex 6305 90 00, 6307 10 10, 6307 90 10, ex 9619 00 40, ex 9619 00 50		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
67 a)	joista: säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen, polyeteeni- tai polypropeenikaistaletta		
	6305 32 11, 6305 33 10		
69	Naisten ja tyttöjen alushameet, neulosta	7,8	128
	6108 11 00, 6108 19 00		
70	Sukkahousut, myös terättömät, synteettikuitua, yksinkertainen lanka pienempi kuin 67 desitexiä (6,7 texiä)	30,4 paria	33
	ex 6115 10 10, 6115 21 00, 6115 30 19		
	Naisten pitkät sukat, synteettikuitua		
	ex 6115 10 10, 6115 96 91		
72	Uimapuvut, villaa, puuvillaa tai tekokuitua	9,7	103
	6112 31 10, 6112 31 90, 6112 39 10, 6112 39 90, 6112 41 10, 6112 41 90, 6112 49 10, 6112 49 90, 6211 11 00, 6211 12 00		
74	Naisten ja tyttöjen puvut ja yhdistelmäasut, neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua, muut kuin hiihtoasut	1,54	650
	6104 13 00, 6104 19 20, ex 6104 19 90, 6104 22 00, 6104 23 00, 6104 29 10, ex 6104 29 90		
75	Miesten ja poikien puvut ja yhdistelmäasut, neulosta, villaa, puuvillaa tai tekokuitua, muut kuin hiihtoasut	0,80	1 250
	6103 10 10, 6103 10 90, 6103 22 00, 6103 23 00, 6103 29 00		
84	Hartiahuivit, kaulaliinat ja muut huivit, mantiljat, hunnut ja niiden kaltaiset tavarat, villaa, puuvillaa, tekokuitua, ei kuitenkaan neulosta		
	6214 20 00, 6214 30 00, 6214 40 00, ex 6214 90 00		
85	Solmiot, solmukkeet ja solmiohuivit, villaa, puuvillaa tai tekokuitua, muuta kuin neulosta	17,9	56
	6215 20 00, 6215 90 00		
86	Korsetit, sukkanauhavyöt, lantioliivit, housunkannattimet, sukkanauhat, sukanpitimet ja niiden kaltaiset tavarat sekä niiden osat, myös neulosta	8,8	114
	6212 20 00, 6212 30 00, 6212 90 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
87	Hansikkaat, kintaat ja muut käsiineet, muuta kuin neulosta		
	ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, 6216 00 00		
88	Sukat, puolisukat ja nilkkasukat, muuta kuin neulosta; muut vaateustarvikkeet, vaatteiden ja vaateustarvikkeiden osat, muut kuin vauvoille tarkoitettut, muuta kuin neulosta		
	ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, 6217 10 00, 6217 90 00		
90	Side- ja purjelanka, nuora ja köysi, myös palmikoidut, synteettikuitua		
	5607 41 00, 5607 49 11, 5607 49 19, 5607 49 90, 5607 50 11, 5607 50 19, 5607 50 30, 5607 50 90		
91	Teltat		
	6306 22 00, 6306 29 00		
93	Säkit ja pussit, jollaisia käytetään pakkaamiseen, kudottua kangasta, ei kuitenkaan polyeteeni- tai polypropeenikaistaleesta valmistetut		
	ex 6305 20 00, ex 6305 32 90, ex 6305 39 00		
94	Vanu tekstiiliaineista ja siitä valmistetut tavarat; tekstiilikuidut, joiden pituus on enintään 5 mm (flokki), tekstiilinöyhtä ja -nypyt		
	5601 21 10, 5601 21 90, 5601 22 10, 5601 22 90, 5601 29 00, 5601 30 00, 9619 00 30		
95	Huopa ja siitä valmistetut tavarat, myös kyllästetty tai päällystetty, ei kuitenkaan lattianpäällysteet		
	5602 10 19, 5602 10 31, ex 5602 10 38, 5602 10 90, 5602 21 00, ex 5602 29 00, 5602 90 00, ex 5807 90 10, ex 5905 00 70, 6210 10 10, 6307 90 91		
96	Kuitukankaat ja siitä valmistetut tavarat, myös kyllästetyt, päällystetyt, peitetyt tai kerrostetut		
	5603 11 10, 5603 11 90, 5603 12 10, 5603 12 90, 5603 13 10, 5603 13 90, 5603 14 10, 5603 14 90, 5603 91 10, 5603 91 90, 5603 92 10, 5603 92 90, 5603 93 10, 5603 93 90, 5603 94 10, 5603 94 90, ex 5807 90 10, ex 5905 00 70, 6210 10 92, 6210 10 98, ex 6301 40 90, ex 6301 90 90, 6302 22 10, 6302 32 10, 6302 53 10, 6302 93 10, 6303 92 10, 6303 99 10, ex 6304 19 90, ex 6304 93 00, ex 6304 99 00, ex 6305 32 90, ex 6305 39 00, 6307 10 30, 6307 90 92, ex 6307 90 98, ex 9619 00 40, ex 9619 00 50		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
97	Verkkokankaat, side- tai purjelangasta tai nuorasta valmistetut, ja sovitetut verkot kalastukseen, langasta, side- tai purjelangasta tai nuorasta valmistetut		
	5608 11 20, 5608 11 80, 5608 19 11, 5608 19 19, 5608 19 30, 5608 19 90, 5608 90 00		
98	Muut tavarat langasta, side- tai purjelangasta tai nuorasta, muut kuin kankaat, kankaiset tavarat ja luokan 97 tavarat		
	5609 00 00, 5905 00 10		
99	Liimalla tai tärkkelyspitoisella aineella päällystetyt tekstiilikankaat, jollaisia käytetään kirjankansien päällystämiseen tai sen kaltaiseen tarkoitukseen; kuultokangas; maalausta varten käsiteltyt kankaat; jäykistekangas (buckram) ja sen kaltaiset jäykistetyt tekstiilikankaat, jollaisia käytetään hatunrunkoihin		
	5901 10 00, 5901 90 00		
	Linoleumi, myös määrämuotoiseksi leikattu; lattianpäällysteet, joissa on tekstiiliainepohjalla muu päällyste- tai peitekerros, myös määrämuotoiseksi leikatut		
	5904 10 00, 5904 90 00		
	Kumilla käsiteltyt tekstiilikankaat, muut kuin kankaat ulkorenkaita varten, muuta kuin neulosta		
	5906 10 00, 5906 99 10, 5906 99 90		
	Muulla tavoin kyllästetyt tai päällystetyt tekstiilikankaat; teatterikulissiksi, studion taustakankaaksi tai sen kaltaista tarkoitusta varten maalatut kankaat, ei kuitenkaan luokkaan 100 kuuluvat kankaat		
	5907 00 00		
100	Selluloosan johdannaisella tai muilla keinotekoisilla muovivalmisteilla kyllästetyt, päällystetyt, peitetyt tai kerrostetut tekstiilikankaat		
	5903 10 10, 5903 10 90, 5903 20 10, 5903 20 90, 5903 90 10, 5903 90 91, 5903 90 99		
101	Side- ja purjelanka, nuora ja köysi, myös palmikoidut tai punotut, ei kuitenkaan synteettikuitua		
	ex 5607 90 90		
109	Tavarapeitteet, purjeet veneitä varten, ulkokaihtimet ja aurinkokatokset		
	6306 12 00, 6306 19 00, 6306 30 00		
110	Ilmapatjat, kangasta		
	6306 40 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
111	Leirintävarusteet, kangasta, ei kuitenkaan ilmapatjat ja teltat		
	6306 90 00		
112	Muut sovitetut tekstiilitavarat, kangasta, muut kuin luokkiin 113 ja 114 kuuluvat		
	6307 20 00, ex 6307 90 98		
113	Lattiarievut, tiskirievut ja pölyrievut, muuta kuin neulosta		
	6307 10 90		
114	Tekstiilikankaat ja -tavarat teknisiin tarkoituksiin		
	5902 10 10, 5902 10 90, 5902 20 10, 5902 20 90, 5902 90 10, 5902 90 90, 5908 00 00, 5909 00 10, 5909 00 90, 5910 00 00, 5911 10 00, ex 5911 20 00, 5911 31 11, 5911 31 19, 5911 31 90, 5911 32 11, 5911 32 19, 5911 32 90, 5911 40 00, 5911 90 10, 5911 90 91, 5911 90 99		
RYHMÄ IV			
115	Pellava- tai ramilanka		
	5306 10 10, 5306 10 30, 5306 10 50, 5306 10 90, 5306 20 10, 5306 20 90, 5308 90 12, 5308 90 19		
117	Kudotut pellava- tai ramikankaat		
	5309 11 10, 5309 11 90, 5309 19 00, 5309 21 00, 5309 29 00, 5311 00 10, ex 5803 00 90, 5905 00 30		
118	Pöytäliinat, pyyheliinat, keittiöpyyhkeet, pellavaa tai ramia, muuta kuin neulosta		
	6302 29 10, 6302 39 20, 6302 59 10, ex 6302 59 90, 6302 99 10, ex 6302 99 90		
120	Verhot ja sisätilojen kaihtimet, kapat ja reunusverhot sekä muut sisustus-tavarat, pellavaa tai ramia, muuta kuin neulosta		
	ex 6303 99 90, 6304 19 30, ex 6304 99 00		
121	Side- ja purjelanka, nyöri ja köysi, myös palmikoidut ja punotut, pellavaa tai ramia		
	ex 5607 90 90		
122	Säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen, pellavaa, muuta kuin neulosta, käytetyt		
	ex 6305 90 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
123	Kudotut nukka- ja chenillelankakankaat, pellavaa tai ramia, muut kuin kudotut nauhat		
	5801 90 10, ex 5801 90 90		
	Hartiahuivit, kaulaliinat ja muut huivit, mantiljat, hunnut ja niiden kaltaiset tavarat, pellavaa tai ramia, muuta kuin neulosta		
	ex 6214 90 00		
RYHMÄ V			
124	Synteettikatkokuidut		
	5501 10 00, 5501 20 00, 5501 30 00, 5501 40 00, 5501 90 00, 5503 11 00, 5503 19 00, 5503 20 00, 5503 30 00, 5503 40 00, 5503 90 00, 5505 10 10, 5505 10 30, 5505 10 50, 5505 10 70, 5505 10 90		
125 A	Lanka (katkomatonta) synteettikuitufilamenttia, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, muut kuin luokan 41 langat		
	5402 45 00, 5402 46 00, 5402 47 00		
125 B	Monofilamenttilanka, kaistaleet ja niiden kaltaiset tuotteet (esim. tekoniini) ja katgutinjäljitelmät, synteettikuituainetta		
	5404 11 00, 5404 12 00, 5404 19 00, 5404 90 10, 5404 90 90, ex 5604 90 10, ex 5604 90 90		
126	Muuntokatkokuidut		
	5502 10 00, 5502 90 00, 5504 10 00, 5504 90 00, 5505 20 00		
127 A	Lanka (katkomatonta) muuntokuitufilamenttia, ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, muut kuin luokan 42 langat		
	5403 31 00, ex 5403 32 00, ex 5403 33 00		
127 B	Monofilamenttilanka, kaistaleet ja niiden kaltaiset tuotteet (esim. tekoniini) ja katgutinjäljitelmät, muuntokuituainetta		
	5405 00 00, ex 5604 90 90		
128	Karkea eläimenkarva, karstattu tai kammattu		
	5105 40 00		
129	Lanka, karkeaa eläimenkarvaa tai jouhta		
	5110 00 00		
130 A	Silkkilanka, muu kuin jätesilkistä kehrätty		
	5004 00 10, 5004 00 90, 5006 00 10		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
130 B	Silkkilanka, muu kuin luokkaan 130 A kuuluva; silkkitoukan gut		
	5005 00 10, 5005 00 90, 5006 00 90, ex 5604 90 90		
131	Lanka muista kasvitekstiilikuiduista		
	5308 90 90		
132	Paperilanka		
	5308 90 50		
133	Hamppulanka		
	5308 20 10, 5308 20 90		
134	Metalloitu lanka		
	5605 00 00		
135	Kudotut kankaat, karkeaa eläimenkarvaa tai jouhta		
	5113 00 00		
136	Kudotut silkki- ja silkkijätekankaat		
	5007 10 00, 5007 20 11, 5007 20 19, 5007 20 21, 5007 20 31, 5007 20 39, 5007 20 41, 5007 20 51, 5007 20 59, 5007 20 61, 5007 20 69, 5007 20 71, 5007 90 10, 5007 90 30, 5007 90 50, 5007 90 90, 5803 00 30, ex 5905 00 90, ex 5911 20 00		
137	Kudotut nukka- ja chenillelankakankaat sekä kudotut nauhat, silkkiä tai silkkijätettä		
	ex 5801 90 90, ex 5806 10 00		
138	Kudotut kankaat paperilangasta ja muista kasvitekstiilikuiduista paitsi ramista		
	5311 00 90, ex 5905 00 90		
139	Kudotut kankaat metallilangasta tai metalloidusta langasta		
	5809 00 00		
140	Neulokset muuta tekstiiliainetta kuin villaa tai hienoa eläimenkarvaa, puuvillaa tai tekokuitua		
	ex 6001 10 00, ex 6001 29 00, ex 6001 99 00, 6003 90 00, 6005 90 90, 6006 90 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
141	Vuode- ja matkahuovat muuta tekstiiliainetta kuin villaa tai hienoa eläimenkarvaa, puuvillaa tai tekokuitua		
	ex 6301 90 90		
142	Matot ja muut tekstiiliainetta olevat lattianpäällysteet, sisalia, muuta Agave-sukuisista kasveista saatavaa tekstiilikuitua tai manillaa		
	ex 5702 39 00, ex 5702 49 00, ex 5702 50 90, ex 5702 99 00, ex 5705 00 80		
144	Huopa, karkeaa eläimenkarvaa		
	ex 5602 10 38, ex 5602 29 00		
145	Side- ja purjelanka, nuora ja köysi, myös palmikoidut tai punotut, manillaa (abaca) tai hamppua		
	ex 5607 90 20, ex 5607 90 90		
146 A	Lyhdelanka tai paalinaru maatalouskoneita varten, sisalia tai muuta Agave-sukuisista kasveista saatavaa tekstiilikuitua		
	ex 5607 21 00		
146 B	Side- ja purjelanka, nuora ja köysi, sisalia tai muuta Agave-sukuisista kasveista saatavaa tekstiilikuitua, muut kuin luokan 146 A tuotteet		
	ex 5607 21 00, 5607 29 00		
146 C	Side- ja purjelanka, nuora ja köysi, myös palmikoidut tai punotut, juuttia tai muuta nimikkeen 5303 niinitekstiilikuitua		
	ex 5607 90 20		
147	Silkkijätteet (myös kelauskelvottomat silkkikokongit, lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput), muut kuin karstaamattomat ja kampaamattomat		
	ex 5003 00 00		
148 A	Juuttilanka ja muista nimikkeen 5303 niinitekstiilikuiduista valmistettu lanka		
	5307 10 00, 5307 20 00		
148 B	Kookoskuitulanka		
	5308 10 00		
149	Kudotut kankaat, juutista tai muista niinitekstiilikuiduista valmistetut, leveys suurempi kuin 150 cm		
	5310 10 90, ex 5310 90 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
150	Kudotut kankaat, juutista tai muista niinitekstiilikuiduista valmistetut, leveys enintään 150 cm; säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen, juuttia tai muuta synteettistä niinitekstiilikuitua, ei kuitenkaan käytetyt		
	5310 10 10, ex 5310 90 00, 5905 00 50, 6305 10 90		
151 A	Lattianpäällysteet kookoskuitua		
	5702 20 00		
151 B	Matot ja muut lattianpäällysteet, juuttia tai muuta niinitekstiilikuitua, muut kuin tuftatut tai flokatut		
	ex 5702 39 00, ex 5702 49 00, ex 5702 50 90, ex 5702 99 00		
152	Neulahuopa, juuttia tai muuta niinitekstiilikuitua, kyllästämätön ja päällystämätön, ei kuitenkaan lattianpäällysteet		
	5602 10 11		
153	Käytetyt säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen, juuttia tai muuta nimikkeeseen 5303 niinitekstiilikuitua		
	6305 10 10		
154	Kelaamiseen soveltuvat silkkikokongit		
	5001 00 00		
	Raakasilkki (kiertämätön)		
	5002 00 00		
	Silkkijätteet (myös kelauskelvottomat silkkikokongit), lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput, karstaamattomat ja kampaamattomat		
	ex 5003 00 00		
	Karstaamaton ja kampaamaton villa		
	5101 11 00, 5101 19 00, 5101 21 00, 5101 29 00, 5101 30 00		
	Karstaamaton ja kampaamaton hieno tai karkea eläimenkarva		
	5102 11 00, 5102 19 10, 5102 19 30, 5102 19 40, 5102 19 90, 5102 20 00		
	Villajätteet ja hienon tai karkean eläimenkarvan jätteet, myös lankajätteet, ei kuitenkaan garnetoidut jätteet ja lumput		
	5103 10 10, 5103 10 90, 5103 20 00, 5103 30 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
	Garnetoimalla jätteistä tai lumpuista saatu villa tai hieno tai karkea eläimenkarva		
	5104 00 00		
	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohditimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5301 10 00, 5301 21 00, 5301 29 00, 5301 30 00		
	Rami ja muut kasviteksiilikuidut, raa'at tai käsitellyt, ei kuitenkaan kehrätyt: muiden kuin kookoskuidun ja manillan rohtimet, kampaussjätteet ja muut jätteet		
	5305 00 00		
	Karstaamaton ja kampaamaton puuvilla		
	5201 00 10, 5201 00 90		
	Puuvillajätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5202 10 00, 5202 91 00, 5202 99 00		
	Hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5302 10 00, 5302 90 00		
	Manilla (abaca tai <i>Musa textilis</i> Nee), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty, manillan rohtimet ja jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5305 00 00		
	Juutti ja muut niiniteksiilikuidut (muut kuin pellava, hamppu ja rami), raa'at tai käsitellyt, ei kuitenkaan kehrätyt; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5303 10 00, 5303 90 00		
	Muut kasviteksiilikuidut, raa'at tai käsitellyt, ei kuitenkaan kehrätyt; näiden kuitujen rohtimet ja jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)		
	5305 00 00		
156	Naisten ja tyttöjen puserot ja neulepuserot, silkkiä tai jätessilkkiä		
	6106 90 30, ex 6110 90 90		
157	Vaatteet, neulosta, muut kuin luokkiin 1–123 ja 156 kuuluvat		
	ex 6101 90 20, ex 6101 90 80, 6102 90 10, 6102 90 90, ex 6103 39 00, ex 6103 49 00, ex 6104 19 90, ex 6104 29 90, ex 6104 39 00, 6104 49 00, ex 6104 69 00, 6106 90 50, 6106 90 90, ex 6107 99 00, ex 6108 99 00, 6110 90 10, ex 6110 90 90, ex 6111 90 90, ex 6114 90 00		

Luokka	Tavaran kuvaus CN-koodi 2017	Vastaavuustaulukko	
		kpl/kg	g/kpl
159	Leningit, puserot ja paitapuserot, silkkiä tai jätesilkkiä, muuta kuin neulosta		
	6204 49 10, 6206 10 00		
	Hartiahuivit, kaulaliinat ja muut huivit, mantiljat, hunnut ja niiden kaltaiset tavarat, silkkiä tai jätesilkkiä, muuta kuin neulosta		
	6214 10 00		
	Solmiot, solmukkeet ja solmiohuivit, silkkiä tai jätesilkkiä		
	6215 10 00		
160	Nenäliinat ja taskuliinat, silkkiä tai jätesilkkiä		
	ex 6213 90 00		
161	Vaatteet, ei kuitenkaan neulosta, muut kuin luokkiin 1–123 ja 159 kuuluvat		
	6201 19 00, 6201 99 00, 6202 19 00, 6202 99 00, 6203 19 90, 6203 29 90, 6203 39 90, 6203 49 90, 6204 19 90, 6204 29 90, 6204 39 90, 6204 49 90, 6204 59 90, 6204 69 90, 6205 90 10, ex 6205 90 80, 6206 90 10, 6206 90 90, ex 6211 20 00, ex 6211 39 00, ex 6211 49 00, ex 9619 00 50		
163	Sideharso ja sideharsotavarat vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksissa		
	3005 90 31”		

KOMISSION ASETUS (EU) 2018/174,**annettu 2 päivänä helmikuuta 2018,****yhteisön tulo- ja elinolotilastoista (EU-SILC) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1177/2003 täytäntöönpanosta sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta, kotitalouden kokoonpanoa ja tulojen kehitystä koskevien vuoden 2019 toissijaisien tavoitemuuttujien luettelon osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön tulo- ja elinolotilastoista (EU-SILC) 16 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1177/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 2 kohdan f alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 1177/2003 luotiin yhteiset puitteet tuloja ja elinoloja koskevien Euroopan tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle tarkoituksena varmistaa, että saatavilla on vertailukelpoiset ja ajantasaiset tulonjakoa sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen tasoa ja rakennetta koskevat poikkileikkaus- ja pitkittäistutkimuksiin perustuvat kansalliset ja unionin tason tilastot.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1177/2003 15 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaan vuosittain on vahvistettava täytäntöönpanotoimenpiteet, joissa määritellään kyseisen vuoden EU-SILC-tutkimuksen poikkileikkausosioon kyseisenä vuonna sisällytettävät toissijaiset tutkimuskohteet ja tavoitemuuttujat. Sen vuoksi olisi hyväksyttävä täytäntöönpanotoimenpiteet, joissa määritellään toissijaiset tavoitemuuttujat ja muuttujien tunnuksot sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta, kotitalouden kokoonpanoa ja tulojen kehitystä koskevaa vuoden 2019 moduulia varten.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Luettelo EU-SILC-tutkimuksen poikkileikkausosioon sisällytettävistä toissijaisista tavoitemuuttujista ja muuttujien tunnuksista sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta, kotitalouden kokoonpanoa ja tulojen kehitystä koskevaa vuoden 2019 moduulia varten vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä helmikuuta 2018.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 165, 3.7.2003, s. 1.

LIITE

EU-SILC-tutkimuksen poikkileikkausosioon sisällytettävät toissijaiset tavoitemuuttajat ja muuttujien tunnuksot sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta, kotitalouden kokoonpanoa ja tulojen kehitystä koskevaa vuoden 2019 moduulia varten ovat seuraavat:

1. Yksiköt

Sukupolvelta toiselle siirtyvän huono-osaisuuden muuttujia koskevat tiedot toimitetaan kaikista kotitalouden nykyisistä jäsenistä tai, tapauksen mukaan, kaikista otoshenkilöistä, joiden ikä on yli 24 ja alle 60 vuotta.

Tulojen kehitystä ja kotitalouden kokoonpanoa koskevat tiedot toimitetaan kotitalouksien tasolla, ja ne koskevat koko kotitaloutta.

2. Tiedonkeruumenetelmä

Yksilöiden tasolla sovellettavien muuttujien osalta tiedonkeruumenetelmänä on kaikkien kotitalouden nykyisten jäsenten tai tapauksen mukaan jokaisen yli 24-vuotiaan ja alle 60-vuotiaan otoshenkilön henkilökohtainen haastattelu.

Kotitalouksien tasolla sovellettavien muuttujien osalta tiedonkeruumenetelmänä on kotitalouden otoshenkilön henkilökohtainen haastattelu.

Jos asianomaiset henkilöt ovat tilapäisesti poissa tai kykenemättömiä vastaamaan, sijaishaastattelut sallitaan poikkeustapauksissa.

3. Viitejakso

Sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta koskevien muuttujien osalta viitejaksona pidetään aikaa, jona haastateltava oli noin 14 vuoden ikäinen.

Tulojen kehitystä ja kotitalouden kokoonpanoa (kotitalouden suhdematriisi) koskevien muuttujien osalta viitejaksona on nykyinen ajanjakso.

4. Sukupolvelta toiselle siirtyvää huono-osaisuutta koskevat määritelmät

- (1) Isä: henkilö, jonka haastateltava katsoo olleen isänä, kun haastateltava oli noin 14-vuotias. Yleensä isä on biologinen isä, mutta jos haastateltava pitää viitejakson aikana jotakuta muuta isänä, vastauksen olisi koskettava tätä, vaikka biologinen isä olisi tiedossa ja eläisi.
- (2) Äiti: henkilö, jonka haastateltava katsoo olleen äitinä, kun haastateltava oli noin 14-vuotias. Yleensä äiti on biologinen äiti, mutta jos haastateltava pitää viitejakson aikana jotakuta muuta äitinä, vastauksen olisi koskettava tätä, vaikka biologinen äiti olisi tiedossa ja eläisi.
- (3) Kotitalous: kotitaloudella tarkoitetaan kotitaloutta, jossa otoshenkilö asui noin 14 vuoden ikäisenä.

Jos otoshenkilön vanhemmat olivat eronneet/asumuserossa tai jos heillä oli yhteishuoltajuus (50 % kunkin vanhemman ajasta), otoshenkilö voi

- valita kotitaloutensa joko **objektiivisesti** sen pääasiallisen osoitteen mukaisesti, jossa hän asui noin 14 vuoden ikäisenä (väestörekisteriin merkitty ja/tai henkilökorttiin ja/tai passiin merkitty osoite)
- valita kotitaloutensa **subjektiivisesti** sen mukaan, mitä kotitaloutta hän piti kotinaan 14 vuoden ikäisenä.

Jos otoshenkilön vanhemmat olivat eronneet/asumuserossa eikä heillä ollut yhteishuoltajuutta, kotitaloutena olisi pidettävä sitä kotitaloutta, jossa otoshenkilö asui koko ajan tai suurimman osan ajasta.

Toissijaiset tavoitemuuttajat toimitetaan komissiolle (Eurostatille) kotitaloustiedostossa (H) ja henkilökohtaisia tietoja koskevassa tiedostossa (P) ensisijaisten tavoitemuuttujien jälkeen.

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
Perhetiedot		
PT220		<i>Kotitalouden tyyppi silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Yksityinen kotitalous
	2	Kollektiivitalous tai laitos
PT220_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT230		<i>Äiti läsnä silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei, hän ei asunut samassa kotitaloudessa mutta oli yhteydessä
	3	Ei, hän ei asunut samassa kotitaloudessa eikä ollut yhteydessä
PT0230_F	4	Ei, kuollut
	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
PT240	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
		<i>Isä läsnä silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei, hän ei asunut samassa kotitaloudessa mutta oli yhteydessä
	3	Ei, hän ei asunut samassa kotitaloudessa eikä ollut yhteydessä
PT240_F	4	Ei, kuollut
	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT020		<i>Aikuisten lukumäärä kotitaloudessa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i> Määrä (2 numeroa) 0–99
PT020_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
PT030		<i>Lasten lukumäärä kotitaloudessa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i> Määrä (2 numeroa) 0–99
PT030_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
PT040		<i>Työssä olevien henkilöiden lukumäärä kotitaloudessa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i> Määrä (2 numeroa) 0–99
PT040_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
PT250	1 2 3	<i>Kaupungistumisaste silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i> Kaupunki (yli 100 000 asukasta) Kaupunki tai lähiö (10 000–100 000 asukasta) Maaseutualue, pieni kaupunki tai kylä (alle 10 000 asukasta)
PT250_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT210		<i>Asumismuoto silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Omistusasunto
	2	Vuokra-asunto
	3	Asunto ilmainen
	– 1	Ei osaa sanoa
PT210_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
Vanhempien tausta		
PT060		<i>Isän syntymämaa</i>
		Isän syntymämaa (SCL GEO alpha-2 -koodi)
	– 1	Ei osaa sanoa
PT060_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 5	Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT070		<i>Isän kansalaisuus</i>
		Ensijainen kansalaisuus (maa) (SCL GEO alpha-2 -koodi)
	– 1	Ei osaa sanoa
PT070_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 5	Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT090	– 1	Äidin syntymämaa Äidin syntymämaa (SCL GEO alpha-2 -koodi) Ei osaa sanoa
PT090_F	1 – 1 – 2 – 3 – 5 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut) Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
PT100	– 1	Äidin kansalaisuus Ensisijainen kansalaisuus (maa) (SCL GEO alpha-2 -koodi) Ei osaa sanoa
PT100_F	1 – 1 – 2 – 3 – 5 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut) Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
Koulutustaso		
PT110	1 2 3 – 1	Korkein koulutustaso, jonka isä on suorittanut Perusaste (vähemmän kuin alempi perusaste, alempi perusaste tai ylempi perusaste) Keskiaste (keskiaste ja keskiasteen jälkeinen koulutus, joka ei ole korkea-asteen koulutusta) Korkeakoulutus (lyhytkestoinen korkea-asteen koulutus, alempi korkeakoulututkinto tai vastaava, ylempi korkeakoulututkinto tai vastaava ja tutkijakoulutus tai vastaava) Ei osaa sanoa
PT110_F	1 – 1 – 2 – 3 – 5 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut) Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT120		<i>Korkein koulutustaso, jonka äiti on suorittanut</i>
	1	Perusaste (vähemmän kuin alempi perusaste, alempi perusaste tai ylempi perusaste)
	2	Keskiaste (keskiaste ja keskiasteen jälkeinen koulutus, joka ei ole korkea-asteen koulutusta)
	3	Korkeakoulutus (lyhytkestoinen korkea-asteen koulutus, alempi korkeakoulututkinto tai vastaava, ylempi korkeakoulututkinto tai vastaava ja tutkijakoulutus tai vastaava)
	– 1	Ei osaa sanoa
PT120_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 5	Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
Ammattia koskevat tiedot		
PT130		<i>Isän toiminnan laatu silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Työllinen, kokopäivätyössä
	2	Työllinen, osa-aikatyössä
	3	Itsenäinen ammatinharjoittaja tai töissä perheyrietyksessä
	4	Työtön/työnhakija
	5	Eläkkeellä
	6	Pysyvästi työkyvytön
	7	Tekee kotitöitä ja on hoitovelvoitteita
	8	Muu työmarkkinoiden ulkopuolella oleva
	– 1	Ei osaa sanoa
PT130_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 5	Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT140		<i>Isä esimiesasemassa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei
	– 1	Ei osaa sanoa
PT140_F		
	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 4	Ei merkintää (isä ei töissä, työelämän ulkopuolella)
	– 5	Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT150		<i>Isän pääasiallinen ammatti silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
		ISCO-08(COM) koodi 1-numeroisena lukuna
	– 1	Ei osaa sanoa
PT150_F		
	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 4	Ei merkintää (isä ei töissä, työelämän ulkopuolella)
	– 5	Ei merkintää (isä ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT160		<i>Äidin toiminnan laatu silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Työllinen, kokopäivätyössä
	2	Työllinen, osa-aikatyössä
	3	Itsenäinen ammatinharjoittaja tai töissä perheyrytyksessä
	4	Työtön/työnhakija
	5	Eläkkeellä
	6	Pysyvästi työkyvytön
	7	Tekee kotitöitä ja on hoitovelvoitteita
	8	Muu työmarkkinoiden ulkopuolella oleva
	– 1	Ei osaa sanoa

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT160_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 5	Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT170		<i>Äiti esimiesasemassa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei
	– 1	Ei osaa sanoa
PT170_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 4	Ei merkintää (äiti ei töissä, työelämän ulkopuolella)
	– 5	Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)
PT180		<i>Äidin pääasiallinen ammatti silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
		ISCO-08(COM) koodi 1-numeroisena lukuna
	– 1	Ei osaa sanoa
PT180_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 4	Ei merkintää (äiti ei töissä, työelämän ulkopuolella)
	– 5	Ei merkintää (äiti ei ollut läsnä eikä yhteydessä tai oli kuollut)
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
Aineellinen puute		
PT190		<i>Kotitalouden taloudellinen tilanne silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Erittäin huono
	2	Huono
	3	Kohtuullisen huono
	4	Kohtuullisen hyvä
	5	Hyvä
	6	Erittäin hyvä
	– 1	Ei osaa sanoa
PT190_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010≠2019)
PT260		<i>Kouluun liittyvät perustarpeet (kirjat ja kouluvälineet) täyttyivät silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei, taloudellisista syistä
	3	Ei, muista syistä
PT260_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa)
	– 3	Muu kuin otoshenkilö
	– 6	Ei ikäluokassa (25–59)
	– 7	Ei soveltuva (RB010≠2019)
PT270		<i>Sai päivittäin lihaa, kanaa, kalaa sisältävän aterian (tai vastaavan kasvisaterian) silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen</i>
	1	Kyllä
	2	Ei, taloudellisista syistä
	3	Ei, muista syistä

	Vuoden 2019 testausmoduuli	Sukupolvelta toiselle siirtyvä huono-osaisuus
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
PT270_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
PT280	1 2 3	Viikon mittainen vuotuinen loma poissa kotoa silloin, kun otoshenkilö oli noin 14 vuoden ikäinen Kyllä Ei, taloudellisista syistä Ei, muista syistä
PT280_F	1 – 1 – 2 – 3 – 6 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei merkintää (asui kollektiivitaloudessa tai laitoksessa) Muu kuin otoshenkilö Ei ikäluokassa (25–59) Ei soveltuva (RB010#2019)
	Vapaaehtoinen vuoden 2019 testausmoduuli	Tulojen kehitys ja kotitalouden kokoonpano
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
HI010	1 2 3	Tuloissa tapahtuneet muutokset edelliseen vuoteen verrattuna (VAPAAEHTOINEN) Kasvaneet Pysyneet suunnilleen ennallaan Pienentyneet
HI010_F	1 – 1 – 3 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Muu kuin otoshenkilö Ei soveltuva (RB010#2019)
HI020	1 2 3 4 5 6 7	Kasvun syy (VAPAAEHTOINEN) Palkan indeksointi/uudelleenarviointi Työajan tai palkan lisääntyminen (sama työ) Paluu työmarkkinoille sairauden, vanhemmaksi tulon tai vanhempainvapaan jälkeen tai hoidettuaan lasta tai sairasta tai vammaista henkilöä Uuden työn aloittaminen tai työpaikan vaihtaminen Muutos kotitalouden kokoonpanossa Sosiaalietuuksien kasvu Muu

	Vapaaehtoinen vuoden 2019 testausmoduuli	Tulojen kehitys ja kotitalouden kokoonpano
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
HI020_F	1 – 1 – 2 – 3 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei soveltuva (HI010#1) Muu kuin otoshenkilö Ei soveltuva (RB010#2019)
HI030	1 2 3 4 5 6 7 8 9	<i>Tulojen pientymisen syy (VAPAAEHTOINEN)</i> Lyhentynyt työaika, pientynyt palkka (sama työ), mukaan luettuna (vastentah- toinen) itsenäinen ammatinharjoittaminen Vanhemmaksi tulo/vanhempainvapaa/lastenhoito/sairaana tai vammaisen henki- lön hoitaminen Työpaikan vaihtuminen Työpaikan menettäminen/työttömyys/(oman) yrityksen konkurssi Sairaudesta tai vammasta johtuva työkyvyttömyys Avioero/parisuhteen päättyminen/muu muutos kotitalouden kokoonpanossa Eläkkeelle siirtyminen Sosiaalietuuksien leikkaus Muu
HI030_F	1 – 1 – 2 – 3 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Ei soveltuva (HI010#3) Muu kuin otoshenkilö Ei soveltuva (RB010#2019)
HI040	1 2 3	<i>Tulevat tulot (VAPAAEHTOINEN)</i> Kasvavat Pysyvät ennallaan Pienentyvät
HI040_F	1 – 1 – 3 – 7	Tieto annettu Tieto puuttuu Muu kuin otoshenkilö Ei soveltuva (RB010#2019)

	Vapaaehtoinen vuoden 2019 testausmoduuli	Tulojen kehitys ja kotitalouden kokoonpano
Muuttujan nimi	Koodi	Tavoitemuuttuja
HGYX ⁽¹⁾		<i>Kotitalouden suhdematriisi (VAPAAEHTOINEN) ⁽²⁾</i>
	10	Puoliso (karkea taso)
	11	Aviomies/vaimo/rekisteröidyn parisuhteen osapuoli (tarkka taso)
	12	Avopuoliso (tarkka taso)
	20	Poika/tytär (karkea taso)
	21	Biologinen/adoptoitu poika/tytär (tarkka taso)
	22	Poika-/tytärpuoli (tarkka taso)
	30	Vävy/miniä (karkea; tarkka taso)
	40	Lapsenlapsi (karkea; tarkka taso)
	50	Vanhempi (karkea taso)
	51	Biologinen/adoptiovanhempi (tarkka taso)
	52	Isä- tai äitipuoli (tarkka taso)
	60	Appivanhempi (karkea; tarkka taso)
	70	Isovanhempi (karkea; tarkka taso)
	80	Veli/sisar (karkea taso)
	81	Biologinen veli/sisar (tarkka taso)
	82	Veli-/sisarpuoli (tarkka taso)
	90	Muu sukulainen (karkea; tarkka taso)
	95	Muu ei-sukulainen (karkea; tarkka taso)
	99	Ei ilmoitettu (karkea; tarkka taso)
HGYX_F	1	Tieto annettu
	– 1	Tieto puuttuu
	– 2	Ei merkintää (yhden hengen kotitalous)
	– 7	Ei soveltuva (RB010#2019)

⁽¹⁾ X = 1, ... , henkilöiden lukumäärä kotitaloudessa – 1

Y = 2, ... , henkilöiden lukumäärä kotitaloudessa

Y > X.

⁽²⁾ Vastaukset voidaan toimittaa joko karkealla ja/tai tarkalla tasolla luokiteltuina.

KOMISSION ASETUS (EU) 2018/175,**annettu 2 päivänä helmikuuta 2018,****tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteen II muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteessä II säädetään, että tislattujen alkoholijuomien luokan 9 ”hedelmistä tislattu väkevä alkoholijuoma” myyntinimityksen on oltava ”tislattu väkevä alkoholijuoma”, jota edeltää käytetyn hedelmän, marjan tai kasviksen nimi. Joissain virallisissa kielissä myyntinimitykset on kuitenkin perinteisesti ilmaistu täydentämällä hedelmän nimi jälkiliitteellä. Myyntinimitys, joka koostuu hedelmän nimestä ja jälkiliitteestä, olisi näin ollen sallittava hedelmistä tislatuille väkeville alkoholijuomille, jotka on merkitty kyseisillä virallisilla kielillä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteen II luokan 10 eritelmä ”omena- tai päärynäsiideristä tislattu alkoholijuoma” ei selkeästi määrittele mahdollisuutta tislata omena- ja päärynäsiideriä yhdessä, jolloin tuotetaan tämän luokan tislattu alkoholijuoma. Joissain tapauksissa tislattu alkoholijuoma on kuitenkin perinteisesti tuotettu tislaamalla omena- ja päärynäsiideriä yhdessä. Tämän luokan tislattujen alkoholijuomien määritelmää olisi sen vuoksi muutettava, jotta voidaan yksiselitteisesti sallia omena- ja päärynäsiiderin yhdessä tislaamisen mahdollisuus silloin, kun tämä on perinteisin valmistusmenetelmin tarkoituksenmukaista. Näissä tapauksissa on myös määritettävä vastaavaa myyntinimitystä koskevat säännöt. Jotta talouden toimijoille ei koituisi vaikeuksia, on myös asianmukaista laatia siirtymäsäännös ennen tämän asetuksen voimaantuloa tuotettujen tislattujen alkoholijuomien myyntinimityksestä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitettä II olisi sen vuoksi muutettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tislattujen alkoholijuomien komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 110/2008 liite II seuraavasti:

- (1) Korvataan 9 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) Hedelmistä tislattun väkevän alkoholijuoman myyntinimityksen on oltava ”tislattu väkevä alkoholijuoma”, jota edeltää hedelmän, marjan tai vihanneksen nimi, kuten kirsikka (tai kirsch), luumu (tai slivovitz) tai mirabelleluumu-, persikka-, omena-, päärynä-, aprikoosi-, viikuna-, sitrushedelmä- tai rypäleviina tai muu hedelmistä tislattu väkevä alkoholijuoma. Tämä myyntinimitys voidaan ilmaista myös hedelmän nimellä, joka on täydennetty jälkiliitteellä, kun nimi ilmaistaan tšekin, kroaatin, kreikan, puolan, slovakian, sloveenin ja romanian kielillä.

Juomasta voidaan myös käyttää nimitystä wasser yhdessä hedelmän nimen kanssa.

Hedelmän nimi voi korvata nimityksen ”tislattu väkevä alkoholijuoma”, jota edeltää kyseisen hedelmän nimi, ainoastaan kun kyseessä ovat seuraavat hedelmät tai marjat:

- mirabelleluumu (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.)
- luumu (*Prunus domestica* L.)

⁽¹⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

- väskynä (*Prunus domestica* L.)
- lännen mansikkapuun hedelmä (*Arbutus unedo* L.)
- Golden Delicious -omena.

Jos on vaarana, ettei loppukuluttaja ymmärrä helposti jotakin kyseisistä myyntinimityksistä, merkintöihin ja esittelyyn on sisällytettävä sana "tislattu väkevä alkoholijuoma" ja mahdollisesti sitä täydentävä selitys.;

(2) Korvataan 10 kohta seuraavasti:

"10. Omenasiideristä, päärynäsiideristä tai omena- ja päärynäsiideristä tislattu alkoholijuoma

- a) Omenasiideristä, päärynäsiideristä tai omena- ja päärynäsiideristä tislattut alkoholijuomat ovat seuraavien edellytysten mukaisesti tislattuja alkoholijuomia:
 - i) ne valmistetaan yksinomaan tislaamalla omena- tai päärynäsiideriä alle 86-tilavuusprosenttiseksi siten, että tisleessä on hedelmistä peräisin oleva aromi ja maku;
 - ii) niiden haihtuvien aineiden pitoisuus on vähintään 200 grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia;
 - iii) niiden metanolipitoisuus on enintään 1 000 grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia;Edellä i alakohdassa tarkoitettu edellytys ei sulje pois tislattuja alkoholijuomia, jotka on valmistettu perinteisin valmistusmenetelmin, jotka sallivat omena- ja päärynäsiiderin tislaamisen yhdessä. Näissä tapauksissa myyntinimitys on "omena- ja päärynäsiideristä tislattu alkoholijuoma".
- b) Omenasiideristä, päärynäsiideristä tai omena- ja päärynäsiideristä tislattun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 37,5 tilavuusprosenttia.
- c) Alkoholia ei saa lisätä, kuten liitteessä I olevassa 5 kohdassa on määritelty, laimennettuna eikä laimentamattomana.
- d) Omenasiideristä, päärynäsiideristä tai omena- ja päärynäsiideristä tislattua alkoholijuomaa ei saa maustaa.
- e) Omenasiideristä, päärynäsiideristä tai omena- ja päärynäsiideristä tislattuun alkoholijuomaan saa lisätä vain sokerikulööriä värin muuttamiseksi."

2 artikla

Tislattuja alkoholijuomia, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteen II luokkaan 10 ja niiden myyntinimityksiä, jotka täyttävät kyseisen asetuksen vaatimukset tämän asetuksen voimaantuloajankohtana voidaan edelleen saattaa markkinoille varastojen loppumiseen asti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä helmikuuta 2018.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/176,

annettu 29 päivänä tammikuuta 2018,

ETA:n sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ETA-sopimuksen liitteen XIII (Liikenne) muuttamiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2894/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimus Euroopan talousalueesta ⁽²⁾, jäljempänä 'ETA-sopimus', tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.
- (2) ETA-sopimuksen 98 artiklan mukaan ETA:n sekakomitea voi päättää muuttaa muun muassa ETA-sopimuksen liitettä XIII (Liikenne).
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU ⁽³⁾ on määrä ottaa osaksi ETA-sopimusta.
- (4) ETA-sopimuksen liite XIII (Liikenne) olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (5) Unionin kannan ETA:n sekakomiteassa olisi sen vuoksi perustuttava tähän päätökseen liitettyyn päätösluonnokseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

ETA:n sekakomiteassa ETA-sopimuksen liitteen XIII (Liikenne) ehdotettuun muuttamiseen unionin puolesta esitettävä kanta perustuu tähän päätökseen liitettyyn ETA:n sekakomitean päätösluonnokseen.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 29 päivänä tammikuuta 2018.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. PORODZANOV

⁽¹⁾ EYVL L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

LUONNOS

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o .../2018,
annettu ... päivänä ...kuuta ...,
ETA-sopimuksen liitteen XIII (Liikenne) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta 22 päivänä lokakuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU ⁽¹⁾ on määrää ottaa osaksi ETA-sopimusta.
- (2) ETA-sopimuksen liite XXIII olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevan 5 kohdan (poistettu) jälkeen kohta seuraavasti:

"5a. **32014 L 0094:** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

- a) Korvataan 3 artiklan 5 kohdassa EFTA-valtioiden osalta ilmaisu "Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen" ilmaisulla "ETA-sopimukseen".
- b) Direktiivin 6 artiklaa ei sovelleta Islantiin.
- c) Tätä direktiiviä ei sovelleta Liechtensteiniin."

2 artikla

Direktiivin 2014/94/EU islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan [...], jos kaikki ETA-sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaiset ilmoitukset on tehty (*).

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä

ETA:n sekakomitean puolesta

Puheenjohtaja

ETA:n sekakomitean sihteerit

⁽¹⁾ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

(*) [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista ei ole ilmoitettu.] [Valtiosäännön asettamista vaatimuksista on ilmoitettu.]

SUOSITUKSET

KOMISSIION SUOSITUS (EU) 2018/177,

annettu 2 päivänä helmikuuta 2018,

toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938 13 artiklan mukaisen yhteisvastuumekanismin soveltamista koskeviin jäsenvaltioiden välisiin teknisiin, oikeudellisiin ja rahoitukseen liittyviin järjestelyihin sisällytettävistä seikoista

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 994/2010 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938 ⁽¹⁾ 13 artiklan 12 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 1 kohdan mukaan EU:n energiapolitiikalla olisi pyrittävä varmistamaan energian toimitusvarmuus unionissa, jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä.
- (2) Kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetusta on tarkoitettu lisäämään jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta ja luottamusta ja luomaan kaasun sisämarkkinoille mahdollisuudet toimia niin pitkään kuin mahdollista, myös silloin, kun kaasun saanti on vaikeutunut.
- (3) Asetuksella otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuumekanismi lieventämään vakavan hätätilanteen vaikutuksia unionissa sekä turvaamaan kaasuvirta yhteisvastuumekanismin nojalla suojatuille asiakkaille.
- (4) Yhteisvastuumekanismin täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä hyväksyessään jäsenvaltioiden on sovittava tietyistä teknisistä, oikeudellisista ja rahoitukseen liittyvistä kysymyksistä keskinäisissä kahdenvälisissä järjestelyissään ja kuvattava ne hätäsuunnitelmissaan.
- (5) Auttaakseen jäsenvaltioita täytäntöönpanossa komissio on kaasualan koordinoitiryhmää kuultuaan laatinut nämä ei-sitovat ohjeet kyseisiin järjestelyihin sisällytettävistä keskeisistä seikoista,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Jäsenvaltioiden olisi noudatettava tämän suosituksen liitteessä esitettyjä suuntaviivoja, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia. Suuntaviivojen avulla jäsenvaltioiden olisi voitava sopia teknisistä, oikeudellisista ja rahoitukseen liittyvistä järjestelyistä asetuksen (EU) 2017/1938 13 artiklassa säädettyjen yhteisvastuuvetoitteen soveltamiseksi ja kuvata ne hätäsuunnitelmissa, jotka jäsenvaltioiden edellytetään kyseisen asetuksen nojalla laativan.
2. Tämä suositus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä helmikuuta 2018.

Komission puolesta
Miguel ARIAS CAÑETE
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 280, 28.10.2017, s. 1.

LIITE

I JOHDANTO

Asetuksessa (EU) 2017/1938 (jäljempänä 'asetus') tuodaan yhteisvastuun käsite käytännön tasolle ja perustetaan jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuumekanismi, jota sovelletaan, jos asianomaisissa säännöksissä esitetyt edellytykset täyttyvät. Yhteisvastuumekanismia käytetään viimeisenä keinona, joka mahdollistaa yhteisvastuun hengessä kaasun keskeytymättömän virtauksen kaikkein haavoittuvimmille. Nämä ovat kotitalousasiakkaita ja tiettyjä keskeisiä palveluja, jotka määritellään asetuksen 2 artiklan 6 kohdassa "yhteisvastuumekanismiin nojalla suojatuiksi asiakkaita".

1. Yhteisvastuumekanismi

Jos jäsenvaltio pyytää yhteisvastuuta, yhteisvastuumekanismi velvoittaa muut kyseiseen jäsenvaltioon suoraan liitetyt jäsenvaltiot asettamaan kaasun toimituksissaan yhteisvastuuta pyytävässä jäsenvaltiossa olevat yhteisvastuumekanismiin nojalla suojatut asiakkaat sellaisten kotimaisten asiakkaiden edelle, joita ei ole suojattu yhteisvastuumekanismiin nojalla. Tämä on tarpeen vain silloin, kun markkinat eivät pysty toimittamaan tarvittavia kaasumääriä ⁽¹⁾. Jäsenvaltio voi tarjota apua seuraavien tekijöiden asettamissa rajoissa:

- käytettävissä oleva yhteenliitäntäkapasiteetti,
- kaasumäärä, jonka se tarvitsee toimittamiseen kaasua omille yhteisvastuumekanismiin nojalla suojatuille asiakkailleen silloin, kun kaasun toimitus niille on uhattuna,
- jäsenvaltion oman kaasuverkon turvallisuus, sekä
- tietyissä maissa toimitukset keskeisille kaasuvoimaloille sähkön toimitusvarmuuden takaamiseksi.

Koska yhteisvastuumekanismia käytetään vasta viimeisenä keinona, pyynnön esittävä jäsenvaltio voi käynnistää yhteisvastuun vain siinä tapauksessa, etteivät markkinat pyynnön esittävässä jäsenvaltiossa ja yhdessäkin mahdollisessa yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa tarjoa yhteisvastuumekanismiin nojalla suojattujen asiakkaiden pyynnön kattamiseksi tarvittavia kaasumääriä. Tähän sisältyvät myös niiden asiakkaiden, joita ei ole suojattu yhteisvastuumekanismiin nojalla, vapaaehtoisesti tarjoamat määrät. Lisäksi edellytetään, että yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion hätäsuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet, mukaan lukien pakollinen kaasutoimitusten vähennys yhteisvastuumekanismiin nojalla suojattujen asiakkaiden tasolle, on hyödynnetty kattavasti. Huolimatta edellä kuvatuista yhteisvastuun käynnistämisen tiukoista edellytyksistä mekanismi tarjoaa kotitalouksille ja keskeisille sosiaalipalveluille varmuuden siitä, että kaasutoimitukset jatkuvat keskeytymättä.

Näissä olosuhteissa on todennäköistä, että myös mahdollisissa yhteisvastuuta tarjoavissa jäsenvaltioissa joko on jo otettu tai on tarkoitus ottaa välittömästi käyttöön muita kuin markkinapohjaisia toimenpiteitä tai kaasutoimitusten vähennyksiä. Muussa tapauksessa tietyistä kaasumääristä olisi yhä olemassa tarjontaa ja kaasua voisi edelleenkin virrata hintasignaalien (olettaen että niitä on) mukaan sinne, missä sitä tarvitaan, eikä yhteisvastuuta tarvitsisi ottaa käyttöön. Käytännössä yhteisvastuumekanismi tarkoittaa jäljellä olevan kaasun jakamista tilapäisesti uudelleen yhdessä jäsenvaltiossa olevilta asiakkailta, joita ei ole suojattu yhteisvastuumekanismiin nojalla, toisessa jäsenvaltiossa oleville yhteisvastuumekanismiin nojalla suojatuille asiakkaille yksien yhdenmukaisesti eurooppalaisten kaasumarkkinoiden puitteissa. Yhteisvastuuta voidaan tarjota vain, jos kaasuverkko pystyy edelleen jakamaan uudelleen ja siirtämään kaasua turvallisesti ⁽²⁾.

Asetuksen 13 artikla kattaa jo osittain yhteisvastuun oikeudellisiin, teknisiin ja rahoitusta koskeviin näkökohtiin liittyvien kahdenvälisten järjestelyjen eri osatekijät. Lisäksi jäsenvaltioiden on sovittava kahdenvälisissä järjestelyissään kaikista tarvittavista seikoista ja yksityiskohdista varmuuden ja turvallisuuden takaamiseksi kaikille yhteisvastuumekanismiin osapuolille. Järjestelyt on kuvattava asianomaisissa hätäsuunnitelmissa, ja erityisesti niihin on sisällyttävä kuvaus korvausmekanismista tai ainakin sitä koskeva tiivistelmä.

Asetuksen 13 artiklassa kuvattu korvaus on laaja. Se kattaa yhteisvastuuta pyytävässä jäsenvaltiossa oleville yhteisvastuumekanismiin nojalla suojatuille asiakkaille toimitetusta kaasusta sekä lisäkustannuksista (esim. kaasun

⁽¹⁾ Ks. asetuksen 2 artiklan 6 kohta ja 13 artikla.

⁽²⁾ Tästä syystä hätäsuunnitelmaan sisältyvillä toimenpiteillä on varmistettava, että yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion kaasunsiirtoverkot pystyvät mukautumaan sisäänvirtauksiin (esim. käytettävissä on riittävät kapasiteetit putkilinjavarastoihin), kun yhteisvastuutoiminta käynnistetään hätätilan pitkälle edenneessä vaiheessa.

siirrosta) suoritettavat maksut sekä yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa oleville asiakkaille kaasutoimitusten vähennysten vuoksi maksettavat maksut. Näissä suuntaviivoissa kyseisestä laaja-alaisesta korvauksesta käytetään nimitystä "yhteisvastuukorvaus". Kaasutoimitusten vähennyksen aiheuttamien vahinkojen vuoksi maksettavasta korvauksesta käytetään nimitystä "vähennyskorvaus".

On useita edellytyksiä sille, että yhteisvastuu toimii asianmukaisesti.

Ensinnäkin markkinapohjaisia toimenpiteitä olisi käytettävä niin pitkälle kuin mahdollista. Jäsenvaltioiden on tehtävä voitavansa sellaisen mekanismin tai foorumin perustamiseksi, joka mahdollistaa vapaaehtoisen reagoinnin kysyntäpuolella. Tämä on mahdollisten yhteisvastuuta tarjoavien sekä sitä pyytävien jäsenvaltioiden etu, sillä vaihtoehtoisesti käytettävät muut kuin markkinapohjaiset toimenpiteet – kuten pakollinen siirtyminen muuhun polttoaineeseen tai toimitusten vähentäminen asiakkaille – on otettava käyttöön aikaisemmassa vaiheessa. Näin myös noudatetaan asetuksen yleistä periaatetta, jonka mukaan markkinoille olisi jätettävä mahdollisimman suuri liikkumavara ratkaista kaasun toimitukseen liittyvät kysymykset.

Toiseksi tukkuhintojen on sallittava liikkua vapaasti, myös hätätilanteen aikana, sillä jos hinnat jäädytetään tai niitä rajoitetaan, lisäkaasun tarve ei voi näkyä hintasignaaleissa ja tällöin kaasua ei voi virrata sinne, missä sitä tarvitaan.

Kolmantena seikkana rajatylittävää pääsyä infrastruktuuriin olisi pidettävä yllä teknisesti ja turvallisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009⁽¹⁾ mukaisesti kaikkina aikoina, myös hätätilanteessa. Kunkin jäsenvaltion teknisistä rajoitteista riippuen järjestelyillä olisi varmistettava, että markkinatoimijoilla on rajatylittävästi esteetön pääsy tapauksen mukaan yhdysputkiin, nesteytetyn maakaasun vastaanottoterminaleihin, maanalaisiin kaasun varastointilaitoksiin, kaasun kaupankäynnin keskuksiin ja kysyntäpuolen tarjouksiin. Näin siirretään myöhemmäksi tarvetta ottaa yhteisvastuu käyttöön jäsenvaltiossa, jolla on kaasun toimitusvaikeuksia.

Neljänneksi jäsenvaltioita kannustetaan tekemään yhteistyötä hätätilanteen kaikissa vaiheissa. Tehokas yhteistyö varhaisessa vaiheessa saattaisi lykätä myöhemmäksi tarvetta yhteisvastuun käyttöön. Se myös estäisi mahdollisten erilaisten kaasun hintojen kehityksen (esim. kaasutoimitusten vähennyksen kohteena olevien asiakasryhmien osalta menetetyt määrät mukaan) yhteen liitetyillä markkinoilla ja vähentäisi tarvetta yhteisvastuun käyttöön.

2. Oikeusperusta

Asetuksen 13 artiklan 12 kohdassa todetaan, että komissio antaa viimeistään 1. joulukuuta 2017 ja kaasualan koordinoituihin kuuluttuaan ohjeita teknisten, oikeudellisten ja rahoitukseen liittyvien järjestelyjen keskeisistä seikoista ja että nämä ohjeet eivät ole oikeudellisesti sitovia. Ohjeissa on käsiteltävä erityisesti sitä, miten 13 artiklan 8 ja 10 kohdassa kuvattuja seikkoja sovelletaan käytännössä.

3. Suuntaviivojen soveltamisala

Asetuksen 13 artiklassa määritellään useita yhteisvastuumekanismiin liittyviä tekijöitä ja näkökohtia, joista on sovittava ja jotka on sisällytettävä kahdenvälisiin järjestelyihin. Jotta niiden ja kyseisiin järjestelyihin mahdollisesti sisällytettävien muiden seikkojen osalta voitaisiin antaa hyviä ohjeita, on ensin ymmärrettävä paremmin tilanne, jossa yhteisvastuu voidaan ottaa käyttöön, sekä toimet ja peruseriaatteen, joilla voitaisiin kokonaan estää kyseisen tilanteen syntyminen. Nykyisiin ei-sitoviin ohjeisiin ei sisälly eikä voi sisältyä tyhjentävää ja sitovaa luetteloa, joka soveltuisi kaikkiin jäsenvaltioihin, sillä niillä on oltava vapaus valita itselleen parhaiten sopivat ratkaisut ottaen huomioon niiden omat voimavarat, vallitsevat puitteet, tilanteet ja painopisteet. Sen sijaan artiklassa suositetaan käytettäväksi tiettyjä pakollisia ja valinnaisia tekijöitä, kuvataan mahdollisia tapoja käyttää tiettyjä yhteisvastuutoimenpiteitä sekä esitetään esimerkkejä ja parhaita käytänteitä.

Ehdotetun menettelytavan mukaan jäsenvaltiot käyttäisivät mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia kansallisia sääntöjä ja menettelyjä tai mukauttaisivat niitä tarpeen mukaan yhteisvastuutarkoituksiin. Ne voisivat esimerkiksi käyttää olemassa olevia kysyntäpuolen toimenpiteisiin tarkoitettuja kauppapaikkoja tai asiakkaille suunnattuja korvausmekanismeja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).

II OIKEUDELLISET, TEKNISET JA RAHOITUKSEEN LIITTYVÄT JÄRJESTELYT

1. Oikeudelliset järjestelyt

Oikeudellisten järjestelyjen tavoitteena on taata oikeusvarmuus kaikille yhteisvastuutilanteissa kaasua tarjoaville tai vastaanottaville toimijoille. Yhteisvastuumekanismin soveltamiseen osallistuvia jäsenvaltioita neuvotaan luomaan selkeät, avoimet ja tehokkaat järjestelyt, jotta sidosryhmät tuntisivat rajatylittävää yhteisvastuuta koskevat säännöt ja menettelyt.

Asetuksen 13 artiklan 10 kohdassa edellytetään järjestelyjen ottamista käyttöön toisiinsa liitetyissä jäsenvaltioissa. Nykyisellään on jäsenvaltioita, joita ei ole liitetty fyysisesti mihinkään muuhun jäsenvaltioon ⁽¹⁾, ryhmä jäsenvaltioita, jotka on liitetty toisiinsa mutta ei mihinkään muuhun jäsenvaltioon ⁽²⁾ sekä useita jäsenvaltioita, joilla on yhteinen raja tai talousalue mutta joita ei ole liitetty suoraan toisiinsa ⁽³⁾. Tämä saattaa muuttua nyt kehitteillä olevien yhdysputkia koskevien infrastruktuurihankkeiden myötä. Jos yhdysputket alkavat toimia 1. joulukuuta 2018 jälkeen, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava asetuksen 13 artiklan 10 kohdassa esitetyt oikeudelliset, rahoitukseen liittyvät ja tekniset järjestelyt mahdollisimman nopeasti.

1.1 Asianomaiset jäsenvaltiot ja kolmannen maan määrittely (13 artiklan 2 kohta)

Jäsenvaltioita, joita yhteisvastuumekanismi koskee, ovat

- yhteisvastuuta pyytävä jäsenvaltio, sekä
- kaikki yhteisvastuuta pyytävään jäsenvaltioon suoraan liitetyt jäsenvaltiot.

Kaikkien suoraan liitettyjen jäsenvaltioiden olisi sovittava edeltä käsin yhteisvastuumekanismin soveltamista koskevista kahdenvälisistä järjestelyistä, jollei asetuksessa säädetä poikkeuksesta kyseisen velvoitteen osalta. Jos yhteisvastuuta voi tarjota useampi kuin yksi jäsenvaltio, yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion on neuvoteltava niiden kaikkien kanssa ja pyydettyä tarjoukset kaasumääristä, jotka se tarvitsee hoitaakseen kaasutoimitukset yhteisvastuumekanismin nojalla suojatuille asiakkaille. Kyseisissä tarjouksissa sovelletaan edeltä käsin sovittuun kahdenväliseen järjestelyyn sisältyvää kaasunhintasopimusta. Kyseiseen sopimukseen voi sisältyä viittaus markkinahintaan tai sovittuun menetelmään kaasun hinnan laskemista varten. Kun yhteisvastuuta pyytävä jäsenvaltio valitsee yhden tai useamman tarjouksen, se samalla määrittelee yhden tai useamman jäsenvaltion, joka tosiasiallisesti osallistuu yhteisvastuun toimittamiseen.

Velvoite keskeytetään väliaikaisesti niiden muiden jäsenvaltioiden osalta, jotka voisivat tarjota yhteisvastuuta mutta joiden tarjouksia ei valittu. Jos kriisitilanne pahenee, tarjouksia pyytänyt jäsenvaltio voi milloin tahansa kääntyä niidenkin puoleen ja pyytää yhteisvastuuta. Pyyntö on kuitenkin jätettävä uudelleen, koska olosuhteet todennäköisesti muuttuvat ajan kuluessa (esimerkiksi kaasun hinta saattaa muuttua tai mahdollinen käytettävissä olevan kaasun määrä saattaa vähentyä). Tällaisen pyynnön vastaanottavaa jäsenvaltiota neuvotaan päivittämään tarjouksensa ja ottamaan huomioon kaikki tilanteessa (maanalaisten varastojen kaasumääriä, kaasuvirroissa, lämpötilassa, kulutuksessa jne.) tapahtuneet muutokset. Tästä syystä jäsenvaltiot, joiden velvoite on keskeytetty väliaikaisesti, olisi pidettävä ajan tasalla yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion tilanteesta. Komissio seuraa tiiviisti tilannetta yhteisvastuuta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Erityistilanteissa käsite ”suoraan liitetyt jäsenvaltiot” kattaa myös liittämisen kolmannen maan kautta. Tällöin oikeus pyytää ja velvollisuus tarjota yhteisvastuuta riippuu jäsenvaltioiden välillä voimassa olevista sopimuksista ja kyseisen kolmannen maan suostumuksesta. Jäsenvaltioiden välisessä sopimuksessa olisi ilmoitettava, että yhteisvastuuta käytettäessä kolmannen maan on sitouduttava siirtämään lähetetyt kaasumäärät alueensa kautta. Ilman kyseistä sitoumusta yhteisvastuuta ei ehkä voida toteuttaa.

⁽¹⁾ Kypros, Suomi ja Malta.

⁽²⁾ Viro, Latvia ja Liettua.

⁽³⁾ Puola–Liettua, Suomi–Viro, Suomi–Ruotsi, Malta–Italia, Kypros–Kreikka, Unkari–Slovenia, Puola–Tšekki, Puola–Slovakia, Ranska–Italia.

1.2 Yhteisvastuupyyntö

Kriisitilanteissa on toimittava nopeasti. Sen vuoksi yhteisvastuupyyntöön olisi oltava lyhyt ja vakiomuotoinen ja siinä edellytetyt tiedot olisi oltava mahdollisimman vähän. Parhaassa tapauksessa kahdenvälisestä järjestelystä sopivat jäsenvaltiot voisivat myös vahvistaa mallilomakkeen ja liittää sen järjestelyyn. Tehokas vastaus yhteisvastuupyyntöön edellyttäisi vähintään seuraavia tietoja:

- pyynnön esittävän jäsenvaltion nimi, mukaan lukien vastuuyksikkö sekä yhteyshenkilö(t);
- siirtoverkonhaltijan tai tapauksen mukaan markkina-alueen päällikön ja vastaavien yhteyshenkilöiden nimi;
- pyydetty kaasumäärä (sovitussa yksikössä);
- kaasun painetta koskevat tiedot;
- yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion ilmoittama yksi tai useampi ensisijainen toimituspiste;
- tarjouspyyntö tai -pyynnot, mukaan lukien hinta (ks. 3.1 kohta), määrä, toimituspisteet ja toimitusaika;
- pyyntö, että ilmoitetaan ensimmäisen mahdollisen toimituksen ajankohta sekä toimitusten ennakoitu kesto (ennakoitu ajanjakso, jonka aikana pyynnön kohteena oleva jäsenvaltio tarjoaa yhteisvastuuta);
- viittaus pyynnön esittävän jäsenvaltion tekemään sitoumukseen maksaa yhteisvastuusta korvaus.

Mallilomake pyynnön kohteena olevan jäsenvaltion vastauksia varten voisi parantaa yhteisvastuun puitteissa tarjottujen määrien ja edellytysten vertailtavuutta ja ymmärrettävyyttä. Mallilomake voisi olla esitetyt niiltä osin kuin tiedot ovat käytettävissä jäsenvaltioiden sopiessa kahdenvälisestä järjestelystä, ja se voisi olla liitettyä asianomaiseen hätäsuunnitelmaan.

1.3 Yhteisvastuutoimenpiteen alku ja loppu

Yhteisvastuupyyntö on voimassa ja aktivoi velvoitteen tarjota yhteisvastuuta siitä hetkestä, kun pyyntö tehdään. Tähän eivät vaikuta tarkastukset, jotka komissio tekee asetuksen 11 artiklan 8 kohdan nojalla selvittääkseen, oliko yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion ilmoitus hätätilanteesta perusteltu, ja arvioidakseen hätäsuunnitelmassa lueteltujen toimien täytäntöönpanemiseksi toteutetut toimenpiteet. Komissiolla on viisi päivää aikaa suorittaa kyseinen tarkastusmenettely. On epätodennäköistä, että jäsenvaltio pyytää yhteisvastuuta ennen kuin viisi päivää hätätilanteen ilmoittamisesta on kulunut, sillä yleensä kestää jonkin aikaa ennen kuin kaasun toimitusongelmat ovat sen tasoisia, että kyseisen pyynnön esittäminen on perusteltua. Jos pyyntö kuitenkin tällöin esitetään, komission tarkastukset hätätilanteesta ilmoittamisen osalta ovat vielä kesken. Tällainen meneillään oleva tarkastus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa yhteisvastuupyyntöön pätevyteen.

Riski, että yhteisvastuumekanismia käytetään väärin perusteettoman yhteisvastuupyyntöön vuoksi on erittäin pieni, koska tällaisen pyynnön seuraukset ovat kauaskantoiset ja ennen yhteisvastuumekanismiin käynnistämistä on täytettävä tiukat edellytykset eli

- on sovellettu kaikkia hätäsuunnitelmassa yksilöityjä toimenpiteitä, sekä
- toimituksia on vähennetty asiakkailta, joita yhteisvastuuta pyytävässä jäsenvaltioissa ei ole suojattu yhteisvastuumekanismiin nojalla.

Jos komission tarkastusten päätelmän mukaan yhteisvastuupyyntö ei ollut perusteltu, jäsenvaltio, joka teki perusteettoman pyynnön ja vastaanotti apua jäsenvaltioon suoraan liitettyiltä naapureilta, maksaa vastaanottamansa kaasun sekä apua tarjonneille jäsenvaltioille aiheutuneet lisäkustannukset.

Velvoite tarjota yhteisvastuuta lakkaa, jos

- komissio tarkastusmenettelyn jälkeen toteaa, ettei hätätilailmoitus ole enää perusteltu,

- yhteisvastuuta pyytänyt jäsenvaltio ilmoittaa yhteisvastuuta tarjoaville jäsenvaltioille, että se pystyy taas toimittamaan kaasua kotimaisille yhteisvastuumekanismin nojalla suojaetuille asiakkailleen, sekä
- yhteisvastuuta tarjoava jäsenvaltio ei enää pysty toimittamaan kaasua omille yhteisvastuumekanismin nojalla suojaetuille asiakkailleen.

On myös mahdollista, että huolimatta vakavasta kaasukriisistä kotimarkkinoilla yhteisvastuuta alun perin pyytänyt jäsenvaltio päättää luopua oikeudestaan pyytää tätä yhteisvastuuta, esimerkiksi siksi, ettei se pysty maksamaan siitä.

1.4 Tehtävät ja vastuut

Jäsenvaltioiden olisi kannettava lopullinen vastuu yhteisvastuumekanismin toiminnasta. Tähän kuuluvat ennen kaikkea päätös yhteisvastuun pyytämisestä sekä yleinen seuranta sen osalta, kuinka eri tehtävistä vastaavat tahot käyttävät mekanismeja. Asetuksessa ei edellytetä uusien erityisyksikköjen perustamista. Jäsenvaltioita pikemminkin neuvotaan jakamaan vastuutehtävät olemassa oleville yksiköille tai erityisissä olosuhteissa uusille yksiköille ottaen huomioon oma organisaatorakenteensa ja kokemuksensa kriisinhallinnasta ja reagoinnista hätätilanteisiin. Kustannusten vähentämiseksi ja erityisesti kiinteiden kustannusten välttämiseksi jäsenvaltiot voisivat käyttää olemassa olevia järjestelyjä, jos se vain on mahdollista. Ohjaavana periaatteena olisi tältä osin oltava yhteisvastuun tarjoaminen vaikuttavasti ja tehokkaasti.

Asetuksen nojalla toimivaltaiset viranomaiset olisivat vastuussa toimintakehyksen täytäntöönpanosta, ja tehtävät ja vastuut olisi määrättävä selkeästi asianomaisille toimijoille kuten siirtoverkonhaltijoille, kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja kaasuyhtiöille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös valmisteltava suoraan liitettyjen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa sovittavat kahdenväliset järjestelyt. Kyseiset järjestelyt voisivat myöhemmin muodostaa oikeusperustan yhteisvastuulle, mukaan lukien korvauksen maksu sekä rahoitusjärjestelyt yhteisvastuun tarjoamisen jälkeen. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset ovat myös paras taho lähettämään tai ottamaan vastaan yhteisvastuupyyntöjä ja kaasumääriä koskevat tarjoukset sekä antamaan ilmoituksen, kun yhteisvastuun soveltaminen on keskeytetty. Myös korvaukseen liittyvän rahoitusvastuun olisi viime kädessä kuuluttava jäsenvaltiolle.

Jollei asianomaisen jäsenvaltion teknisistä ja oikeudellisista rajoitteista muuta johdu, kansallisilla sääntelyviranomaisilla on parhaat edellytykset johtaa korvauksen kustannusten laskemista menetelmällä, jonka ne ovat etukäteen suunnitelleet ja julkaisseet hätäsuunnitelmassa, tai ainakin osallistua tähän laskentaprosessiin. Siihen voitaisiin ottaa mukaan myös energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto. Siirtoverkonhaltijoilla olisi oltava ensisijainen vastuu tarvittavien kaasumäärien syötöstä, joka niiden olisi tehtävä kustannustehokkaasti.

Siirtoverkonhaltijoiden (tai tasehallintayksikön) olisi otettava vastuu kaikkien teknisten näkökohtien koordinoinnista sekä kaikkien operatiivisten toimenpiteiden toteuttamisesta yhteisvastuuta sovellettaessa. Kyseinen taho yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa voisi myös olla yksikkö, joka vastaa kaasua ja lisäkustannuksia koskevien maksupyyntöjen keräämisestä, tarkistamisesta ja kanavoimisesta asianomaiselle yhteisvastuun edunsaajana olevan jäsenvaltion vastuuyksikölle. Tässä yhteydessä olisi hyödyllistä käyttää keskitetyn asiointipisteen toimintamallia. Jäsenvaltioita neuvotaan määrittelemään ja vahvistamaan vähennyskorvauksia koskevien maksuvaatimusten keräämisestä ja edelleen kanavoimisesta vastaava yksikkö.

Määräämällä jäsenvaltioiden välisessä kahdenvälisessä järjestelyssä välittäjästä voitaisiin ehkä saada kumpikin osapuoli vakuuttuneeksi siitä, että korvauksen kustannukset lasketaan ja maksetaan. Välittäjä auttaisi ratkaisemaan mahdolliset maksettavan korvauksen määrästä koskevat erimielisyydet.

1.5 Kahdenvälisten järjestelyjen oikeudellinen muoto

Kahdenvälisten järjestelyjen oikeudelliseen muotoon ei liity erityisiä vaatimuksia. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita oikeudellisen muodon, jolla määritellään niiden keskinäiset oikeudet ja velvollisuudet yhteisvastuumekanismia sovellettaessa. Oikeudesta pyytää yhteisvastuuta ja velvoitteesta tarjota yhteisvastuuta säädetään asetuksen 13 artiklassa. Kahdenvälisissä järjestelyissä määritellään, kuinka kyseisiä unionin lainsäädännössä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita on käytännössä sovellettava. Järjestelyt ovat luonteeltaan toiminnallisia, eivät poliittisia. Niin ollen asetuksen täytäntöönpanon kannalta voi riittää, että asianomaiset viranomaiset sopivat sitovasta hallinnollisesta järjestelystä. Siihen voi sisältyä voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten määräyksiä, siirtoverkonhaltijoiden välisiä sopimusjärjestelyjä tai kaasualan toimijoihin sovellettavia erityisiä lupaehtoja edellyttäen, että ne ovat asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa. Toisaalta ei-sitova oikeudellinen väline, kuten yhteisymmärryspöytäkirja, ei olisi riittävä, koska se ei aiheuta oikeudellisia velvoitteita osapuolten välille. Pöytäkirjan muodossa olevat järjestelyt eivät sen vuoksi täyttäisi 13 artiklan vaatimuksia luoda oikeudellisesti sitova yhteisvastuujärjestelmä, ja ne voitaisiin tulkita 13 artiklan 10 kohdan täytäntöönpanon kannalta riittämättömiksi.

2. Tekniset järjestelyt

Teknisten järjestelyjen tarkoituksena on kuvata kaikki tekniset määrittelyt ja edellytykset, jotka on täytettävä, jotta yhteisvastuumekanismi voisi toimia käytännössä. Tähän tarvittaisiin pakollista edeltä käsin toteutettavaa tietojen jakamista asianomaisen kaasuinfrastruktuurin teknisistä valmiuksista ja rajoitteista ja yhteisvastuun osalta kyseeseen tulevista teoreettisista kaasun enimmäismääristä sekä varmuus siitä, ettei ole aiheettomia teknisiä rajoitteita, jotka vaikeuttaisivat yhteisvastuutoimenpidettä. Jos on olemassa teknisiä tai muita rajoitteita, jäsenvaltioita kannustetaan määrittelemään yhteisesti hyväksyttävät ratkaisut, joita sovelletaan yhteenliittämispisteissä, jos yhteisvastuumekanismi käynnistetään, ja sopimaan näistä ratkaisuista.

Kussakin jäsenvaltiossa olevista teknisistä rajoitteista riippuen on mahdollista, että siirtoverkonhaltijat (tai tasehallinnasta vastaava yksikkö) voivat yhteisvastuuta käytettäessä parhaiten vastata teknisten seikkojen koordinoinnista ja kaikkien tarvittavien operatiivisten toimenpiteiden toteuttamisesta oman kaasuverkkoja koskevan osaamisensa ja olemassa olevien rajatylittävien yhteistyöohjelmien pohjalta ⁽¹⁾. Kyseiset yhteistyörakenteet, -sopimukset ja -kokemukset olisi otettava huomioon yhteisvastuutilanteissa tai niitä olisi jopa käytettävä perustana näissä tilanteissa. Joka tapauksessa olisi määriteltävä tai perustettava selkeä ja kattava kehys (jos sitä ei vielä ole), johon sisältyvät myös tekniset edellytykset, jotta tarvittavaa yhteistyötä voidaan tehdä oikeusvarmuuden puitteissa.

Teknisiä tietoja voidaan tarvittaessa päivittää suunnitelmissa.

2.1 Tekniset ratkaisut ja koordinointi (13 artiklan 10 kohdan c alakohta)

Jäsenvaltion infrastruktuurin eri osia varten voidaan vahvistaa omat tekniset ratkaisut ja järjestelyt. Näin voidaan antaa selkeä kuva saatavilla olevasta tuesta ja asiaan liittyvistä teknisistä rajoitteista sekä (tapauksen mukaan) parempi arvio kunkin toimenpiteen toteuttamiskustannuksista. Koska mahdolliset kriisitilanteet voivat olla hyvin erilaisia, on tärkeää, että siirtoverkonhaltijoilla (tai tasehallinnasta vastaavalla yksiköllä) on käytössään paljon erilaisia vaihtoehtoja ja välineitä. Teknisiin järjestelyihin voidaan sisällyttää ohjeellinen luettelo teknisistä ratkaisuista, jotta kumpikin osapuoli on tietoinen toimenpiteistä, joita voidaan toteuttaa yhteisvastuutarkoituksessa ennen hätätilannetta ja sen aikana. Yhteisvastuutoimenpiteiden hydraulinen simulointi saattaisi olla hyödyllistä kyseisiin tilanteisiin valmistautumisen kannalta.

Koordinointia tarvitaan kattavasti asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden tai markkina-alueen päälliköiden, jakeluverkonhaltijoiden, kansallisten hätätilakoordinaattoreiden, toimivaltaisten viranomaisten sekä yhteisvastuumekanismin nojalla suojatuille asiakkaille kaasua toimittavien yksiköiden välillä. Tämä tarkoittaa, että kaasua, joka on saatavilla yhdessä jäsenvaltiossa tapahtuneen kysynnän vähenemisen seurauksena, voidaan tarjota ja toimittaa siihen suoraan liitettyyn jäsenvaltioon, joka pyytää yhteisvastuuta. Siirtoverkonhaltijat, jakeluverkonhaltijat, kansalliset hätätilakoordinaattorit sekä muut yhteisvastuumekanismin nojalla kaasutoimituksiin suojatuille asiakkaille osallistuvat tahot olisi otettava riittävän varhaisessa vaiheessa mukaan yhteisvastuumäärittelyjä koskeviin keskusteluihin ja mahdollisesti velvoitettava tekemään yhteistyötä yhteisvastuujärjestelyjen toteuttamiseksi.

Siirtoverkonhaltijat olisi myös oikeutettava käyttämään käyttämätöntä siirtokapasiteettia riippumatta siitä, onko kapasiteetti jaettu. Kaikissa tapauksissa siirtokustannusten korvaus olisi maksettava sovittujen periaatteiden mukaisesti.

Pääsy kaasun kaupankäynnin keskuksiin ja muihin kauppapaikkoihin olisi säilytettävä, myös hätätilanteessa, niin pitkään kuin mahdollista (13 artiklan 4 kohta), jotta vältettäisiin tarve ottaa yhteisvastuu käyttöön. Tehokkaiden rajatylittävien kaasuvirtojen mahdollistamiseksi tarvitaan sen vuoksi jatkuva pääsy LNG-terminaaleihin, varastoihin ja yhteenliittämiskapasiteettiin kaksisuuntainen kapasiteetti mukaan luettuna (13 artiklan 10 kohdan c alakohta). Nämä seikat olisi käsiteltävä selkeästi järjestelyissä.

2.2 Kaasumäärät tai niiden määrittämiseen käytettävä menetelmä (13 artiklan 10 kohdan d alakohta)

Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava naapurijäsenvaltioille (eli mahdollisille yhteisvastuun tarjoajille) teoreettinen kaasun enimmäismäärä, jota ne saattavat pyytää, sekä yhteenliittämiskapasiteetin rajat avoimuussyistä ja perustaksi

⁽¹⁾ Siirtoverkon haltijat tekevät jo yhteistyötä, joka koskee pääsyä joustokaasun piiriin naapurijäsenvaltioissa. Joillakin niistä on toiminnallisia tasehallintasopimuksia viereisten siirtoverkonhaltijoiden kanssa. Kyseiset sopimukset mahdollistavat yhteistyön tasehallinnan fyysistä tasapainottamista koskevien tarpeiden tyydyttämiseksi, ja samalla pystytään hallitsemaan lyhytaikaiset tarjontasokit ja seuraamaan paremmin syöttö- ja ottovirtauksia.

järjestelyistä käytävälle keskustelulle. Tarkat kaasumäärät, joita tarvitaan ja pyydetään ja jotka ovat saatavilla, tiedetään kuitenkin vasta sitten, kun yhteisvastuu otetaan käyttöön. Kyseisten teoreettisten kaasun enimmäismäärien laskemiseksi olisi otettava huomioon seuraavat seikat:

- kyseessä olevat yhteisvastuumekanismin nojalla suojatut asiakkaat,
- kyseessä olevat keskeiset kaasuvoimalat (jos on) ja niihin liittyvät kaasumäärät, sekä
- tuottajajäsenvaltioiden oma kaasuntuotanto.

Hyvänä lähtökohtana näille laskelmille saattaisivat olla yhteisvastuumekanismin nojalla suojattuihin asiakkaisiin mukautetut toimitusnormiskenaariot.

Kaikkien jäsenvaltioiden on yksilöitävä yhteisvastuumekanismin nojalla suojatut asiakkaat asetuksen 2 artiklan 6 kohdassa säädettyä määritelmää käyttäen sekä niiden vuotuinen kaasun kulutus (keski- ja huippuarvo).

Keskeiset kaasuvoimalat ja niihin liittyvät vuotuiset kaasumäärät (asetuksen 13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta) saattavat vaikuttaa merkittävästi kaasumääriin, joita on käytettävissä yhteisvastuuseen. Yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa kyseiset kaasumäärät rajoittavat yhteisvastuuseen mahdollisesti käytettävissä olevaa määrää. Joissakin yhteisvastuuta vastaanottavissa jäsenvaltioissa keskeiset kaasuvoimalat ovat etusijalla yhteisvastuumekanismin nojalla suojattuihin asiakkaisiin nähden, mutta niiden toiminnan kannalta tarpeelliset määrät eivät vaikuta mahdollisesti tarvittavaan kaasumäärään.

Järjestelyihin olisi sisällyttävä yksityiskohtainen luettelo kaasuvoimaloista, jotka on määritelty sähköverkkojen kannalta keskeisiksi (asetuksen 11 artiklan 7 kohta) ja joille olisi toimitettava maakaasua myös yhteisvastuun soveltamisen aikana. Luettelo olisi laadittava pyyntöjen sekä kaasun- ja sähkönsiirtoverkon haltijoiden tekemän arvion pohjalta. Voimalaitoksia koskevan luettelon olisi oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä olisi käytävä ilmi, että kyseisten laitosten lyhytaikainen sulkeminen saattaisi uhata energiaverkon turvallisuutta. Jäsenvaltiot voisivat lisäksi harkita sopimista siitä, kuinka usein luetteloa olisi tarkistettava ja päivitettävä.

Kulloisenkin kriisitilanteen mukaan tarpeelliseksi katsotaan ainoastaan kaasumäärät, jotka tarvitaan voimaloille, jotka järjestelyissä määritellään keskeisiksi silloin, kun yhteisvastuuta pyydetään. Kyseessä voivat olla esimerkiksi jollain tietyllä alueella sijaitsevat voimalat. Osapuolten (siirtoverkonhaltija, toimivaltainen viranomainen) olisi vaihdettava keskinäisen viestintänsä osana tapauskohtaisesti tietoja tilanteesta ennen yhteisvastuun toimittamista ja sen toimittamisen aikana.

Kaasua tuottavien jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosituotantonsa.

Edellä mainitut määrät voidaan ilmoittaa kunkin maakaasuvuoden alussa tai tietyin väliajoin käytettävissä olevien tietojen tai suunnitelman päivitysten perusteella tai tapauskohtaisesti.

2.3 Verkkojen toiminnan turvallisuus (asetuksen 13 artiklan 7 kohta)

Järjestelyissä voidaan kuvata yksittäisten kaasuverkkojen tekniset mahdollisuudet ja rajoitukset, jotka on säilytettävä, jotta kaasujärjestelmä toimisi turvallisesti ja luotettavasti. Kyseiset tiedot ovat tärkeitä sekä yhteisvastuuta tarjoaville että sitä vastaanottaville jäsenvaltioille. Kuvauksessa olisi esitettävä ainakin

- suurin syöttöteho ja olosuhteet, joissa siirtoverkonhaltija toimittaa suurinta syöttötehoa vastaavan määrän. Olosuhteisiin voivat kuulua esimerkiksi järjestelmän paine, putkilinjavarastointi, kaasun saatavuus tietyissä tulopisteissä ja kaasuviraston määrä ja sitä vastaava kaasunoton kapasiteetti. Parhaassa tapauksessa kyseiset tiedot olisi määriteltävä kunkin yksittäisen yhteenliittämispisteen osalta;
- kotimainen enimmäistuotanto ja sen rajoitukset, tapauksen mukaan. Jos kotimaista tuotantoa on, sitä voidaan lisätä tiettyinä ajanjaksoina. Olennaiset vaihtoehdot ja rajoitukset voidaan esittää;
- kolmannen maan kautta saatavilla oleva kapasiteetti ja sitä koskevat tekniset määrittelyt sopimuksessa (asetuksen 13 artiklan 2 kohta).

3. Rahoitusjärjestelyt

Rahoitusjärjestelyillä olisi varmistettava, että yhteisvastuumekanismin nojalla toimitetusta kaasusta maksetaan asianmukainen hinta. Järjestelyt voivat käsittää kustannusten laskemisen, yhteisvastuukorvauksen (mukaan lukien vähennykskorvaus) ja maksumenettelyt, jotka määritellään ja vahvistetaan asianomaisten toimijoiden kesken.

Mekanismin, jossa määritellään vähennyskorvaus, olisi tarjottava markkinoiden logiikkaan, kuten huutokauppoihin ja kysyntäjoustoon, perustuvia kannustimia (asetuksen 13 artiklan 4 kohta). Kyseessä voivat olla viittaukset kansallisiin hätätilanteisiin liittyviin mekanismeihin, jotka helpottavat yhteisvastuuta varmistamalla, että markkinat toimivat yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa mahdollisimman pitkään. Rahoitusjärjestelyillä ei saisi ottaa käyttöön sellaisia vääristyneitä kannustimia, kuten pidättäytymistä kaasutoimituksista tai keinottelua korkeammilla hinnoilla hätätilan myöhemmässä vaiheessa, jotka saattaisivat itse luoda tarpeen yhteisvastuusta. Yhteisvastuukorvauksen on tarkoitus kattaa todelliset kustannukset, eikä se saa merkitä tulolähdettä yhteisvastuuta tarjoavalle taholle. Yhteisvastuuta vastaanottavan jäsenvaltion olisi maksettava vastaanotetusta kaasusta viipymättä kohtuullinen hinta yhteisvastuuta tarjoavalle jäsenvaltiolle. Sen jälkeen viimeksi mainittu päättää, miten kyseisten varojen kanssa menetellään ja miten ne sovitetaan olemassa oleviin tasehallinnan neutralointijärjestelyihin.

Asiakkaille, joiden kaasutoimituksia on vähennetty hätätilanteessa johtuen joko velvoitteesta tarjota yhteisvastuuta rajojen yli tai kansallisesta hätätilasta, maksetun korvauksen olisi aina oltava sama kuin kansallisen lainsäädännön mukainen korvaus.

Edellä sanottu huomioon ottaen jäsenvaltiot voivat säilyttää olemassa olevan kansallisen mekanismin (joka koskee kaasutoimitusten vähentämiseen liittyvää korvausta) yksinomaan kansallisia hätätilanteita varten (eli silloin ei pyydetä yhteisvastuuta). Näin ne voivat vapaasti päättää, haluavatko ne maksaa korvausta teollisuudenaloille, joita kaasutoimitusten vähennys koskee. Jos kansallinen hätätila kehittyy tilanteeksi, jossa otetaan käyttöön rajatylittävä yhteisvastuu, yhtenä vaihtoehtona voisi olla jakaa yhteisvastuukorvaus, jonka yhteisvastuuta pyytävä jäsenvaltio maksaa auttavalle jäsenvaltiolle, kaikille kaasutoimitusten vähennysten kohteena oleville kuluttajaryhmille riippumatta siitä, vähennettiinkö kaasutoimituksia ennen yhteisvastuun käyttöönottoa vai sen jälkeen. Tämä vaihtoehto noudattaisi yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa suunniteltua mallia mutta perustuisi parhaassa tapauksessa "toimittamatta jääneen kaasun arvo" -tyypin lähestymistapaan. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat myös maksaa yhteisvastuukorvauksen "yhteisvastuurahastoon", jota hallinnoidaan keskitetysti. Tällä tavoin jäsenvaltioissa olemassa olevat kaasutoimitusten vähentämiseen liittyvät kansalliset korvausmekanismit säilyvät ja samaan aikaan jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat eivät johda siihen, että kaasutoimitusten vähennysten kohteena olevia kuluttajaryhmiä kohdeltaisiin tietyn maan sisällä eri tavoin tarjottaessa yhteisvastuuta rajojen yli silloin, kun yhteisvastuusta on maksettava korvaus.

Yhteisvastuukorvauksen tärkeimmät elementit ovat kaasun hinta sekä apua antavassa jäsenvaltiossa syntyvät lisäkustannukset siitä, että se varmistaa kaasun kulun rajan yli. Tällöin perustana ovat tosiasialliset kustannukset, joiden maksaminen perustuu apua antavan jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön.

Järjestelyissä voidaan noudattaa erilaisia lähestymistapoja kaasun hinnan määrittämiseksi ja sopia niistä ottaen huomioon markkinoiden kehitystaso jäsenvaltiossa, käytettävissä olevat toimenpiteet ja hätätilan vaihe. On kuitenkin tärkeää, että järjestelyistä ilmenee selvästi sovittu toimintatapa ja sen soveltamisedellytykset ja että niissä yksilöidään kaikki tiedossa olevat muuttujat, joita on tarkoitus käyttää (esimerkiksi preemio, jos valitaan viimeinen tunnettu kauppahinta plus preemio).

3.1 Kaasun hinta

Rahoitusjärjestelyissä olisi viitattava toimitetun kaasun hintaan ja/tai hinnan määrittämenetelmään ottaen huomioon markkinoiden toimintaan kohdistuvat vaikutukset (asetuksen 13 artiklan 10 kohdan b alakohta). Viimeksi mainittu edellytys voidaan ymmärtää pyrkimykseksi kohti hintaa tai menetelmää, joka ei vääristä markkinoita eikä luo vääristyneitä kannustimia. Yhteisvastuukorvauksen perustana käytettävä kaasun hinta määräytyy (markkinoilla tai muilla keinoin) yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa.

a) Markkinahinta

Ohjaava periaate on, ettei kaasunhintaa saisi olla markkinahintaa alempi, koska tämä johtaisi vääristyneisiin kannustimiin. Jos hintaa ei jäädytetä ja sen annetaan seurata vapaasti kaasun kysyntää ja tarjontaa, se voi antaa signaalin myös hätätilanteen aikana. Kehittyneillä markkinoilla yhteenliittämispisteiden kautta kulkevat enimmäisvirrat seuraisivat hintasignaalia hätätilassa oleviin jäsenvaltioihin. Tällaisissa tilanteissa oletuksena on, ettei yhteisvastuuta ole otettu käyttöön.

Vähemmän kehittyneillä markkinoilla, joilla hinnat eivät ehkä ole dynaamisia koko hätätilan ajan, voi olla tarpeen käyttää kaasun hinnan määrittämiseksi erilaisia mutta silti markkinalähtöisiä toimenpiteitä. Yhteisvastuukaasun enimmäisviitehintaa voisi vastata viimeisen liiketoimen/kaupan hintaa EU:ssa pörssissä tai virtuaalisessa kauppapaikassa edellyttäen, että hintaa seurataan säännöllisesti sen vakauden arvioimiseksi. Jäsenvaltiot voivat myös sopia kaasun hinnan kytkemisestä tiettyyn kauppapaikkaan.

Jäsenvaltioissa, joissa on strateginen varasto, jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen päättää hätätilanteen sisällä ajankohdasta, jona se sallii kaasun vapauttamisen strategisesta varastosta. "Markkinahinnan" varaston vapauttamisen ajankohtana (tai juuri sitä ennen) olisi oltava se hinta, joka vastaanottavan jäsenvaltion on maksettava ⁽¹⁾.

b) Hallinnollinen hinnoittelu / kaasutoimitusten vähennys

Jos markkinahintaa ei ole, kaasun hinnan määrittämiseksi saatetaan tarvita muita menettelytapoja, kuten viimeinen tiedossa oleva markkinahinta tai keskimääräinen markkinahinta lähimmässä pörssissä, jonne on pääsy, virtuaalisessa kauppapaikassa tai jossakin sovitussa kaasun kauppapaikassa. Keskiarvo voi kattaa kohtuullisen ajanjakson ennen toimitusta (esimerkiksi 5–7 päivää) ja vastaavan ajan toimituksen jälkeen, premion kanssa tai ilman sitä. Vaihtoehtoisesti osoitin voi myös olla viimeisen sellaisen tiedossa olevan kaasukaupan tai toimenpiteen hinta, johon liittyy tai ei liity premio. Premio voidaan ottaa huomioon, jotta voidaan tasoittaa mahdollinen ero viimeisen tiedossa olevan hinnan ja kaasutoimitusten vähennyksen kohteena oleville asiakkaille toimittamatta jääneen kaasun arvon väliltä ⁽²⁾. Hinta voidaan myös johtaa vaihtoehtoisesta polttoaineesta, johon yhteisvastuuta tarjoavan jäsenvaltion on siirryttävä voidakseen vapauttaa riittävät määrät maakaasua.

Toimittamatta jääneen kaasun arvoa koskevaa laskelmaa voidaan käyttää määrittäessä vähennettyjen kaasumäärien hintaa, sillä teollisuuden kuluttajien voidaan olettaa tuntevan arvo omalta osaltaan. Arvo kuvastaa hyötyjä, jotka tietty kuluttajaryhmä on menettänyt sen kaasutoimitusten vähentämisen seurauksena. Tässä toimintamallissa arvon olisi oltava tiedossa tai se olisi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle sääntelyviranomaiselle etukäteen. Tavallisesti tämä otetaan myös huomioon kaasutoimitusten vähennysten järjestyksessä, joka esitetään kansallisessa hätäsuunnitelmassa. Lisäksi tämä toimintamalli tekee eri jäsenvaltioiden "tarjousten" vertailun helpoksi (ks. asetuksen 13 artiklan 4 kohta).

Lopuksi voi vielä olla hyödyllistä harkita menetelmää, jossa hinnat määrittelee kansallinen sääntelyviranomainen tai toimivaltainen viranomainen, tai käyttää korvaavaa viitearvoa, kuten osto-optioiden hintaa.

c) Maksuhalukkuus

On ehkä tarkoituksenmukaista määrittää enimmäismäärä, jonka kukin jäsenvaltio on halukas maksamaan yhteisvastuutilanteessa. Enimmäisarvo olisi todennäköisesti yhteisvastuumekanismin nojalla suojatuille asiakkaille toimittamatta jääneen kaasun arvo tietyssä jäsenmaassa. Jos kaasun hinta ylittää kyseisen arvon, ei ole jäsenvaltion etu pyytää kaasua yhteisvastuumekanismin nojalla. Näiden tietojen ei kuitenkaan tarvitse olla osa järjestelyjä, eikä niitä tarvitse ottaa huomioon suunnitelmissa.

3.2 Muut kustannusluokat

Rahoitusjärjestelyillä olisi katettava kaikki muut mahdolliset kustannusluokat, myös etukäteen toteutettujen toimenpiteiden asiaankuuluvat ja kohtuulliset kustannukset (asetuksen 13 artiklan 8 kohdan b alakohta), jotka on korvattava kohtuullisesti ja viipymättä (asetuksen 13 artiklan 10 kohdan e alakohta). Lisäkustannukset olisi pidettävä mahdollisimman pieninä, ja päällekkäistä laskutusta olisi pyrittävä välttämään, sillä monet lisäkustannuserät on voitu jo ottaa huomioon kaasun hinnassa. Voidaan olettaa, että useimmat lisäkustannukset, siirtokustannuksia lukuun ottamatta, on jo siirretty kaasun hintaan.

a) Siirtokustannukset sekä siirtoon liittyvät kustannukset

Korvauksen olisi katettava siirtokustannukset ja siirtoon liittyvät kustannukset, kuten nesteytetyn maakaasun rahtikustannukset, uudelleenkaasutusmaksut ja niin edelleen. Jäsenvaltioiden kesken voidaan sopia, että tarpeelliset kapasiteetit varataan mahdollisesti tarvittavaa yhteisvastuuta varten, jolloin siirtoon liittyvät kustannukset maksetaan käyttäen siirtoverkonhaltijaan sovellettavia vakiomenettelyjä.

b) Strategisen varaston vapauttamisesta tai varastointivelvoitteesta aiheutuvat kustannukset

Strategisen varaston tapauksessa varaston vapauttamisesta aiheutuvat kustannukset voidaan ottaa huomioon asianomaisen kaasumäärän osalta siten kuin ne on etukäteen vahvistettu – edellyttäen, ettei niitä ole jo siirretty kaasun hintaan.

Jos markkinahinta on olemassa silloin, kun strategisesta varastosta vapautetaan lisämääriä, asianomaiseen toimenpiteeseen liittyvät lisäkustannukset, myös sen toteuttamisesta etukäteen aiheutuneet kustannukset, sisältyvät periaatteessa jo kyseiseen markkinahintaan. Muussa tapauksessa toimenpiteeseen ei olisi tuolloin turvauduttu, koska halvempia ratkaisuja olisi edelleen käytettävissä.

⁽¹⁾ Esimerkiksi Italian strategisen varaston hinnaksi on määritelty 63 euroa/MWh; Unkarin strateginen varasto kytketään muutama päivä ennen varaston vapautusta vallinneeseen TTF-hintaan plus premio.

⁽²⁾ En tapauksia, joissa premio kattaa vapautetun kaasun "vakuutusarvon". Sen suuruusluokka on teollisuuden alasta riippuen 0,5–1 euroa/MWh.

Tavallisesti tällaisten muiden kuin markkinapohjaisten toimitusvarmuustoimenpiteiden kustannukset jaetaan ja ne muodostavat osan loppukäyttäjän laskusta. Sovittu ja yhteisvastuutarkoituksiin vapautettuja määriä vastaava määräosuus kustannuksista voidaan lisätä lisäkustannuksiin, jotka vastaanottavan jäsenvaltion on maksettava.

Varastointivelvoitteiden mukaan varastoissa on kuitenkin pidettävä talvikauden alkaessa ainoastaan tietyt kaasumäärät, ja varastoitu kaasu käytetään sen jälkeen markkinakysynnän ja hintojen määräämällä tavalla. Sen vuoksi sen vapauttamiseen ei saisi liittää kaasun hinnan ja siirtokustannusten lisäksi enää muita kustannuksia. Joka tapauksessa olisi otettava huomioon erilaiset tavat, joilla jäsenvaltiot hallinnoivat strategista varastoa ja varastointivelvoitteita.

c) Korotetun toimitusnormin alentamisesta aiheutuvat kustannukset

Asetus velvoittaa alentamaan korotettua toimitusnormia, jos naapurijäsenvaltiossa syntyy hätätila ja rajatylittävät vaikutukset ovat todennäköisiä. Korotetun toimitusnormin alentamisen ja yhteisvastuupyynnön välillä ei ole kytköstä eli tällaisten toimenpiteiden kustannuksia ei voida kattaa korvauksella.

d) Kaasutoimitusten vähentämisen kohteena oleville teollisuudenaloille aiheutuvat vahingot (vähennyskorvaus)

Muihin kustannuksiin voivat kuulua myös kustannukset, jotka johtuvat velvoitteesta maksaa korvauksia apua antavassa jäsenvaltiossa, esimerkiksi kaasutoimitusten vähennyksen kohteena olevalle teollisuudelle aiheutuneiden vahinkojen osalta. Kyseiset kustannukset voidaan sisällyttää korvauskuluihin, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään velvoitteesta maksaa kaasutoimitusten vähennyksen kohteena olevalle teollisuudelle kaasun hinnan lisäksi korvauksia esimerkiksi taloudellisen vahingon vuoksi. Asianomainen laskentamenetelmä on sisällytettävä järjestelyihin. Voidaan sopia, että korvauksen tosiasiallinen määrä siirretään yhteisvastuuta vastaanottavassa jäsenvaltiossa yhteisvastuukaasua käyttävien tahojen maksettavaksi.

Korvauksella voidaan kattaa kaasutoimitusten vähennyksen kohteena olevalle teollisuudelle aiheutuneet vahingot kuitenkin vain siinä tapauksessa, ettei niitä ole otettu huomioon kaasun hinnassa, joka yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion on maksettava. Yhteisvastuuta pyytäneen jäsenvaltion ei pitäisi joutua maksamaan korvausta samojen kustannusten osalta kahdesti.

e) Oikeudenkäyntimenettelyjen kustannukset yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa

Muita kustannuksia voi liittyä myös niiden kustannusten korvaamiseen, jotka ovat aiheutuneet oikeudenkäynneistä, väliliesmenettelyistä tai sovittelumenettelyistä tai sellaisista menettelyistä, joissa ovat vastakkain yhteisvastuuta tarjoava jäsenvaltio ja sen tarjoamiseen osallistuvat tahot (asetuksen 13 artiklan 8 kohdan c alakohta). Kyseistä korvausta olisi kuitenkin maksettava vain aiheutuneista kustannuksista esitettyä näyttöä vastaan.

Yhteisvastuuta tarjoavan jäsenvaltion ja toimijan välisessä oikeusriidassa, joka koskee yhteisvastuuta vastaanottavan jäsenvaltion maksamaa (riittämätöntä) korvausta, olisi oltava takeet viimeksi mainitun jäsenvaltion suojaamiseksi yhteisvastuuta tarjoavan jäsenvaltion ja toimijan vilpilliseltä yhteistyöltä. Joissakin olosuhteissa on mahdollista, että asianomainen toimija ja jäsenvaltio, johon se on sijoittautunut, vievät toisiaan vastustaan oikeuteen kaasun hinnan korottamiseksi tai toimijan saaman korvauksen lisäämiseksi ja tekevät vilpillisesti yhteistyötä kyseisen yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion vahingoksi, joka ei edes ole oikeudenkäyntimenettelyn osapuoli. Tällaisia olosuhteita olisi vältettävä.

Edellä kuvattu tilanne eroaa tilanteesta, jossa yhteisvastuuta tarjoavassa jäsenvaltiossa toimiva yritys aloittaa kaasun hintaa tai kaasutoimitusten vähennykseen liittyvää korvausta koskevan oikeudenkäyntimenettelyn yhteisvastuuta vastaanottavassa jäsenvaltiossa toimivaa tahoa vastaan. Tällaisessa tilanteessa jutun hävinnyt yritys tai taho joutuu maksamaan asianomaiset kulut.

3.3 Maininta siitä, miten kohtuullinen korvaus lasketaan (13 artiklan 10 kohdan f alakohta)

Kohtuullisen korvauksen laskemisessa voidaan harkita seuraavia menetelmiä:

— Kaikkien edellisessä jaksossa kuvattujen osatekijöiden summa.

- Rahan aika-arvo: maksut olisi maksettava välittömästi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sopia korvaukselle maksettavasta korosta, jota sovelletaan realistisen ajan kuluttua yhteisvastuun toimitamisesta ja kun korvauksen tarkka määrä on laskettu ja siitä on sovittu.
- Eri valuuttoja käyttävien jäsenvaltioiden sopimus valuutasta, jossa korvaus olisi laskettava ja maksettava, mukaan lukien asianomainen vaihtokurssi.

3.4 Kaikkia olennaisia ja kohtuullisia kustannuksia koskevan korvauksen laskeminen ja sitoumus korvauksen maksamisesta (13 artiklan 3 kohta)

On todennäköistä, että yhteisvastuuta tarjonneelle jäsenvaltiolle ja kyseisessä jäsenvaltiossa toimiville tahoille maksettava tarkka määrä voidaan laskea realistisesti vasta jonkin ajan kuluttua siitä, kun yhteisvastuumekanismin nojalla pyydetty kaasu on toimitettu. Jäsenvaltiot voivat sopia kahdenvälisissä järjestelyissään kaasun hinnan ja lisäkustannusten laskentatavasta sekä maksujen realistisesta määräajasta.

Tiedot tosiasiallisesti toimitetuista kaasumääristä sekä kaikki muut korvauksen laskemisen kannalta olennaiset tiedot on toimitettava yhteisvastuutoimenpiteeseen osallistuneiden jäsenvaltioiden yhteyshenkilöille, jotta kumpikin osapuoli pystyy laatimaan korvausta koskevat rahoituslaskelmat. Tiedot voivat olla saatavilla siirtoverkonhaltijalta, jakeluverkonhaltijalta, varastointilaitteiston haltijalta, kaasuntoimittajalta tai markkina-alueen päälliköltä, asianomaisesta toimenpiteestä riippuen. Korvauksen laskeminen voidaan antaa toisen, ennalta määritellyn tahon tehtäväksi.

3.5 Maksujärjestelyt (asetuksen 13 artiklan 8 kohdan viimeinen alakohta)

Ohjaavana periaatteena on, että jäsenvaltioissa olemassa olevat kotimaan maksuihin ja korvaukseen (tai tasehallinnan tyyppisiin liiketoimiin) liittyvät menettelyt ja asianomaiset tehtävät ja vastuut olisi säilytettävä ja niitä olisi mahdollisuuksien mukaan myös sovellettava jäsenvaltioiden välisiin yhteisvastuukorvauksen maksuihin. Jäsenvaltioiden välisissä järjestelyissä olisi keskityttävä siihen, kuinka voitaisiin yhdistää kyseiset olemassa olevat kansalliset toimintakehykset toisiinsa tai luoda niiden välille rajapinta. Yhteisvastuun luonne saattaa edellyttää sitä, että jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen toimii rajapintana, joka kantaa lopullisen taloudellisen vastuun.

3.6 Tehtävät ja vastuut: kuka maksaa kenelle tai kuka järjestää maksut

Silloin kun vapaaehtoiset kysyntäpuolen toimenpiteet ovat apua antavassa jäsenvaltiossa edelleen mahdollisia, on säilytettävä pääsy keskeiselle kauppapaikalle ja mahdollisuus hankkia yhteenliitäntäkapasiteettia. Ostajalle olisi oltava mahdollista suorittaa kaasuun liittyvät maksut rajan molemmin puolin samalla tavalla kuin paikallinen ostaja – joko suoraan kaasuyhtiölle tai, jos kaasun hankkii tasehallinnasta vastaava taho, tasehallinnan kauppapaikan kautta käyttäen kyseisellä kauppapaikalla sovellettavia maksumenettelyjä ⁽¹⁾.

Kun kaasutoimitusten vähennys otetaan käyttöön, naapurimaasta tulevien korvausmaksujen yhteydessä voidaan tarpeen mukaan käyttää kaikkia olemassa olevia yhteisvastuuta tarjoavan jäsenvaltion oikeudellisia kehyksiä, maksumenettelyjä ja maksujen hallinnoimisesta vastaavia viranomaisia tai mukauttaa näitä.

Yhteisvastuun lopullisia edunsaajia ovat kotitalousasiakkaat. Niiden tarvitseman kaasun kanavoi kaasuntoimittaja siirtoverkonhaltijan rajan yli johtamista ja jakeluverkonhaltijoiden viime kädessä toimittamista kaasuvirroista. Kaasutoimituksia vähennettäessä vähennyksen kohteena olevien suojaamattomien asiakkaiden kaasuntoimittajilla olisi oltava varmuus maksujen jatkumisesta, yhteisvastuumäärät huomioon ottaen. Viimeksi mainittu olisi maksettava asianomaisen jäsenvaltion korvausjärjestelmän mukaisesti. Mahdolliset tehtävät ja vastuut voidaan jakaa 1.4 jaksossa kuvatun mukaisesti.

3.7 Maksumenettelyn kuvaus ja vaiheet

Riippuen käytössä olevista kehyksistä ja siitä, kuinka jäsenvaltiot ovat sopineet niiden rajapinnasta, sovitut menettelyt olisi sisällytettävä järjestelyihin.

⁽¹⁾ Esimerkiksi lyhyen aikavälin NetConnect Germany -tasehallintatuotteen yhteydessä hyödyke maksetaan käyttäen erityistä tiliä, jota hallinnoi markkina-alueen päällikkö.

Olettaen, että jäsenvaltiot ovat mukana rahoitukseen liittyvissä kysymyksissä osallistuen erityisesti maksupyyntöjen seurantaan, tarkastukseen ja edelleen ohjaamiseen sen jälkeen, kun yhteisvastuukaasu on toimitettu, yhteisvastuuta tarjoavan jäsenvaltion asianomainen yksikkö laskee sovittua laskentamenetelmää käyttäen korvauksen määrän toimitetun kaasun määrän ja sovittujen kustannustekijöiden perusteella ja toimittaa maksupyyntönsä yhteisvastuuta pyytävän jäsenvaltion asianomaiselle yksikölle. Yhteisvastuukaasua vastaanottanut jäsenvaltio vahvistaa tosiasiasa toimitetun määrän, tarkastaa laskelman ja, jollei sillä ole vastalauseita, suorittaa maksun sovittuun määräaikaan mennessä. Jäsenvaltioiden sisäiset rahoitukseen liittyvät menettelyt, kuten yhteisvastuukorvauksen jakaminen tai periminen, noudattavat kansallisia sääntöjä (niitä voidaan esimerkiksi soveltaa suoraan yhteisvastuuta tarjoavaan / kaasutoimitusten vähennysten kohteena olevaan yksikköön tai ne voidaan jakaa).

Yhteisvastuukorvauksen laskemisen, tarkastamisen ja maksamisen määräajat on esitettävä järjestelyissä. Sama koskee sovellettavaa lainsäädäntöä ja välimiesmenettelyjä, jotka tulevat kyseeseen yhteisvastuumekanismin käyttöön liittyvissä riitatilanteissa.

III PÄÄTELMÄT

Kaasun toimitusvarmuutta koskevan asetuksen ansiosta poliittinen toive jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuusta toteutuu käytännön tasolla EU:n energiapolitiikassa nyt ensimmäistä kertaa. Asetus korottaa yhteisvastuun roolin kansallisella tasolla sovellettavasta periaatteesta kaikkein haavoittuvimmille kohdistetuksi EU:n laajuiseksi turvaverkoksi. Sillä otetaan käyttöön laajat oikeudet ja velvollisuudet, jotka takaavat kotitalouksille ja keskeisille sosiaalipalveluille varmuuden siitä, että kaasutoimitukset jatkuvat keskeytymättä. Tässä ohjeasiakirjassa esitellään monia erilaisia vaihtoehtoja sille, kuinka saada yhteisvastuumekanismi toimivaksi, ja samalla jätetään jäsenvaltioille vapaus valita niille itselleen parhaiten sopivat ratkaisut.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI